

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

พระเยซูทรงเป็นใคร? — การศึกษาพระคัมภีร์ KJV พร้อม หมายเลขสตรอง

พระเยซูคือใคร · การเดินทางผ่านพระคัมภีร์ ตั้งแต่ปฐมกาลถึงวิวรณ์

หลักคำสอนพื้นฐานในพระคัมภีร์ — พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

คำนำ

เจ็ดร้อยปีก่อนพระเยซูประสูติ ผู้เผยพระวจนะได้เขียนบันทึกไว้ว่าเด็กคนนี้จะได้รับการเรียกขานว่าอย่างไร นั่นไม่ใช่ชื่อที่ท่านจะให้แก่มนุษย์คนหนึ่ง ท่านไม่จำเป็นต้องเชื่ออะไรเลยเพื่อจะอ่านบทศึกษานี้ ท่านเพียงต้องเต็มใจที่จะมองดู เกือบทุกคนที่มีชีวิตอยู่เคยได้ยินพระนามพระเยซู แต่มีน้อยคนนักที่ได้อ่านสิ่งที่พระคัมภีร์เองกล่าวถึงพระองค์และได้ขึงน้าหนักพิจารณาด้วยตนเอง ไม่ว่าวันนี้ท่านเชื่ออะไร และไม่ว่าท่านได้รับการสอนมาอย่างไร ก็ไม่มีผลแตกต่างสำหรับเรา เรายินดีที่ท่านอยู่ที่นี้เพื่อขยายความเข้าใจของท่านเกี่ยวกับพระเยซูจากต้นฉบับดั้งเดิม ข้อพระคัมภีร์ทุกข้อถูกพิมพ์ไว้อย่างครบถ้วน เพื่อให้ท่านเห็นประโยคทั้งหมด ไม่ใช่เพียงส่วนหนึ่ง ในที่ที่พระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างตรงไปตรงมา บทศึกษานี้ก็กล่าวเช่นนั้น ในที่ที่ข้อสรุปมาจากการนำข้อพระคัมภีร์มาวางเทียบเคียงกัน บทศึกษานี้ก็กล่าวเช่นนั้นด้วย ไม่มีสิ่งใดในที่นี้ขึ้นอยู่กับการพูดของบุคคลใดเพียงลำพัง บัดนี้ จงอ่านสิ่งที่ผู้เผยพระวจนะได้เขียนไว้

จุดยึดเริ่มต้น

อิสยาห์ 9:6 ด้วยมีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา มีบุตรชายคนหนึ่งประทานมาให้เรา และการปกครองจะอยู่ที่บาของ ท่าน และท่านจะเรียกนามของท่านว่า "ผู้ที่มีหัตถ์จรรย ที่ปรึกษา พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระบิดานิรันดร์ องค์สันติราช"

เด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา บุตรชายคนหนึ่งประทานมาให้เรา → เขาจะขนานพระนามของพระองค์ว่า พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

เจ็ดร้อยปีก่อนการประสูติของพระเยซู ผู้เผยพระวจนะคนหนึ่งได้เขียนไว้ว่าเด็กคนนี้จะถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระกุมารเยซูทรงบรรทมอยู่ในรางหญ้าสำหรับให้อาหารสัตว์ จงอ่านข้อพระคัมภีร์นี้อย่างช้าๆ ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้กล่าวถึงสาระสำคัญของบทเรียนนี้

ก. พระเจ้าผู้ตรัสว่า "ให้เรา" — พระเจ้าองค์เดียว แต่มีมากกว่าหนึ่งผู้ตรัส

A1. ปฐมกาล 1:26 และพระเจ้าตรัสว่า "จงให้พวกเราสร้างมนุษย์ตามแบบฉายาของพวกเรา ตามอย่างพวกเรา และให้พวกเขาครอบครองฝูงปลาในทะเล ฝูงนกในอากาศ และสัตว์ใช้งาน ให้ครอบครองทั่วทั้งแผ่นดินโลก และบรรดาสัตว์เลื้อยคลานที่คลานไปมาบนแผ่นดินโลก" (27) ดังนั้นพระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ตามแบบพระฉายาของพระองค์ พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามแบบพระฉายาของพระเจ้า พระองค์ได้ทรงสร้างพวกเขาให้เป็นชายและหญิง

ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาของเรา ตามอย่างเรา → พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: จงอ่านปฐมกาล 1:26 และปฐมกาล 1:27 ควบคู่กัน อย่าลดทอนความแตกต่างระหว่างสองข้อนี้ ปฐมกาล 1:26 กล่าวว่า "เรา" และ "ของเรา" ปฐมกาล 1:27 กล่าวว่า "ตามพระฉายาของพระองค์" และ "พระเจ้าทรงสร้าง" ซึ่งทั้งสองคำเป็นเอกพจน์ พระคัมภีร์ระบุทั้งสองข้อนี้ไว้เคียงข้างกันโดยไม่มีคำขอโทษใดๆ พระคัมภีร์เพียงแต่ระบุทั้งสองข้อนี้ไว้เท่านั้น)

A2. ปฐมกาล 3:22 พระเยโฮวาห์พระเจ้าตรัสว่า "ดูเถิด มนุษย์กลายเป็นเหมือนผู้หนึ่งในพวกเราที่รู้จักความดีและความชั่ว บัดนี้เกรงว่าเขาจะมือไปหยิบผลจากต้นไม้แห่งชีวิตมากินด้วยกัน และมีชีวิตนิรันดร์ตลอดไป"

มนุษย์ได้กลายเป็นเหมือนอย่างเราคนหนึ่ง คือรู้จักความดีและความชั่ว

A3. ปฐมกาล 11:7 มาเถิด ให้พวกเราลงไปและทำให้ภาษาของเขารุ่นวายที่นั่น เพื่อไม่ให้พวกเขาพูดเข้าใจกันได้"

ให้เราลงไปกวนภาษาของพวกเขาให้สับสน

A4. อีสยาห์ 6:8 และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "เราจะใช้ผู้ใดไป และผู้ใดจะไปแทนเรา" แล้วข้าพเจ้าทูลว่า "ข้าพระองค์นี่พระเจ้าข้า ขอทรงใช้ข้าพระองค์ไปเถิด"

เราจะใช้ผู้ใดไป และใครจะไปแทนเรา

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: ลองพิจารณาอิสยาห์ 6:8 ให้ดี ข้อพระคัมภีร์นี้มีทั้งสองรูปแบบอยู่ในประโยคเดียวกัน คือ "เราจะส่งผู้ใดไป" และ "ผู้ใดจะไปเพื่อเรา" ผู้ตรัสองค์เดียวกันใช้ทั้งรูปเอกพจน์และรูปพหูพจน์ร่วมกัน นี่ไม่ใช่ความผิดพลาดในการเขียน และไม่ใช่ว่าพระเจ้าทรงใช้คำพหูพจน์เพื่อขยายถึงพระองค์เองเพียงผู้เดียว รูปแบบเดียวกันนี้เกิดขึ้นหลายครั้ง ในหนังสือหลายเล่มที่แตกต่างกันของพระคัมภีร์ ตลอดหลายศตวรรษ)

A5. เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4 โอ คนอิสราเอล จงฟังเถิด พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลายเป็นพระเยโฮวาห์เดียว [H259 echad]

โอ คนอิสราเอล จงฟังเถิด พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลายเป็นพระเยโฮวาห์เดียว.

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4 กำกับการศึกษาทั้งหมดนี้ มีพระเจ้าองค์เดียว และมีเพียงองค์เดียวเท่านั้น ไม่ใช่สององค์ ไม่ใช่สามองค์ ไม่ใช่หลายองค์ ข้อพระคัมภีร์ใดในการศึกษาที่ดูเหมือนจะบ่งบอกถึงพระเจ้าองค์ที่สองนั้น ถือว่าอ่านผิด และเฉลยธรรมบัญญัติ 6:4 คือบทพิสูจน์สำหรับเรื่องนี้ ขอให้สังเกตคำภาษาฮีบรูที่ข้อนี้ใช้สำหรับคำว่า "หนึ่ง" คำนั้นคือ เอกาด (echad) เป็นคำเดียวกันที่ใช้เมื่อเวลาเย็นและเวลาเช้านี้ถูกเรียกว่าเป็นวันเดียว ทั้งที่วันหนึ่งมีสองส่วน และเมื่อชายและภรรยาของเขาถูกเรียกว่าเป็นเนื้อเดียวกัน ทั้งที่เป็นคนสองคน พระคัมภีร์เลือกใช้คำสำหรับ "หนึ่ง" ที่เปิดช่องให้มีมากกว่าหนึ่งบุคคลอยู่ในนั้นได้ จากนั้นในปฐมกาล 1:26 ก็บันทึกว่าพระเจ้าตรัสว่า "ให้เรา")

A6. อีสยาห์ 45:5 เราเป็นพระเยโฮวาห์ และไม่มีอื่นใดอีก นอกจากเราไม่มีพระเจ้า เราคาดเอวเจ้า แม่เจ้าไม่รู้จักรเรา

เราคือพระเยโฮวาห์ + ไม่มีผู้อื่นใด + ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากเรา

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: อีสยาห์ 45:5 กล่าวถึงอีกด้านหนึ่งของความจริงนี้ และการศึกษาจะไม่หลีกเลี่ยงข้อความดังกล่าว พระเจ้าตรัสไว้อย่างชัดเจนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ไม่ว่าหน้าต่อ ๆ ไปจะค้นพบสิ่งใด ก็ไม่อาจเพิ่มพระเจ้าองค์ที่สองเข้ามาได้ สิ่งที่จะพบนั้นแท้จริงแล้วแปลกและดียิ่งกว่าการมีพระเจ้าองค์ที่สอง คือพระเจ้าองค์เดียวทรงสำแดงพระองค์เองให้มนุษย์รู้จัก)

ข. ผู้ที่ถูกเรียกว่าทูตของพระเยโฮวาห์ — ผู้ซึ่งถูกเรียกว่าพระเจ้าด้วย

คำภาษาฮีบรูที่แปลว่า "ทูตสวรรค์" คือ มาลาก (H4397) มาลากหมายถึงผู้ที่ถูกส่งไป มาลากบ่งบอกถึงภารกิจของบุคคลที่ถูกส่งไป ไม่ใช่ธรรมชาติของบุคคลนั้น จงสังเกตว่าพระคัมภีร์กล่าวถึงบุคคลที่ถูกส่งไปคนนี้โดยเฉพาะอย่างไรในเรื่องราวด้านล่างนี้

B1. ฮาการ์ในถิ่นทุรกันดาร — นางตั้งพระนามให้พระองค์

ปฐมกาล 16:7 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์พบหญิงนั้นที่น้ำพุในถิ่นทุรกันดาร คือที่น้ำพุในทางที่จะไปเมืองซูร์

[H4397 malak] (8) ทูตนั้นจึงพูดว่า "ฮาการ์สาวใช้ของนางซาราย เจ้ามาจากไหนและเจ้าจะไปไหน" นางจึงทูลว่า "ข้าพระองค์นี้มาให้พ้นหน้าจากนางซารายนายผู้หญิงของข้าพระองค์" (9) ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์กล่าวแก่นางว่า "จงกลับไปหานายผู้หญิงของเจ้า และยอมอยู่ใต้อำนาจของเขา" (10) แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์กล่าวแก่หญิงนั้นว่า "เราจะให้เชื้อสายของเจ้าทวีมากขึ้น เพราะว่าจะมีคนจำนวนมากมายจนนับไม่ถ้วน"

ทูตของพระเยโฮวาห์กล่าวว่า เราจะทวีเชื้อสายของเจ้าให้มากยิ่งขึ้น

ปฐมกาล 16:13 นางจึงเรียกพระนามของพระเยโฮวาห์ผู้ตรัสแก่นางว่า "พระองค์พระเจ้าผู้ทรงทอดพระเนตรข้าพระองค์" เพราะนางพูดว่า "ข้าพระองค์ได้เห็นพระองค์ที่นี้ ผู้ทรงทอดพระเนตรข้าพระองค์ด้วยหรือ"

นางจึงเรียกพระนามพระเยโฮวาห์ผู้ตรัสกับนางว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทอดพระเนตรเห็นข้าพเจ้า

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: มีสองสิ่งในปฐมกาล 16 ที่ควรทำให้ผู้อ่านต้องหยุดคิด ประการแรก ผู้ที่ถูกเรียกว่า "ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์" กล่าวว่า "เราจะทรีเชื้อสายของเจ้า" ท่านมิได้กล่าวว่า "พระเยโฮวาห์จะทรงทรีเชื้อสายของเจ้า" ท่านพูดในฐานะผู้กระทำการทริคุณนั่นเอง ประการที่สอง ตัวพระคัมภีร์เอง มิใช่ความเห็นของนางฮาการ์ เรียกทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์องค์นี้ว่า "พระเยโฮวาห์ผู้ตรัสกับนาง" นางฮาการ์เรียกบุคคลผู้เดียวกันนี้ว่า "พระองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้า" ผู้บรรยายในพระธรรมปฐมกาลเห็นพ้องกับนางฮาการ์)

B2. พระหัตถ์เหนืออิสอัค — พระองค์ทรงปฏิญาณโดยพระองค์เอง

ปฐมกาล 22:11 แต่ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์เรียกท่านจากไฟสวรรค์ว่า "อับราฮัม อับราฮัม" และท่านตอบว่า "ข้าพระองค์อยู่ที่นี้ พระเจ้าข้า" (12) และพระองค์ตรัสว่า "อย่าแตะต้องเด็กนั้นหรือกระทำการใดแก่เขาเลย เพราะบัดนี้เรารู้แล้วว่าเจ้ายำเกรงพระเจ้า ด้วยเห็นว่าเจ้ามิได้หวงบุตรชายของเจ้า คือบุตรชายคนเดียวของเจ้าจากเรา"

เพราะเจ้าไม่ได้หวงบุตรของเจ้า บุตรคนเดียวของเจ้า จากเรา

ปฐมกาล 22:15 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์เรียกอับราฮัมครั้งที่สองมาจากไฟสวรรค์ (16) และตรัสว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราปฏิญาณโดยตัวเราเองว่าเพราะเจ้ากระทำอย่างนี้และมีได้หวงบุตรชายของเจ้า คือบุตรชายคนเดียวของเจ้า (17) เราจะอวยพรเจ้าแน่ เราจะทรีเชื้อสายของเจ้าให้มากขึ้น ดังดวงดาวในท้องฟ้า และตั้งเมดทรายบนฝั่งทะเล เชื้อสายของเจ้าจะได้ประดุเมื่องศ์ตระกูลของเจ้าเป็นกรรมสิทธิ์ (18) ประชาชาติทั้งหลายทั่วโลกจะได้พรเพราะเชื้อสายของเจ้า เพราะว่าเจ้าได้เชื่อฟังเสียงของเรา"

เราได้ปฏิญาณโดยตัวเราเอง พระเจ้าตรัสดังนี้ → เชื้อสายของเจ้าจะเป็นพรแก่บรรดาประชาชาติทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินโลก

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: ลองพิจารณาสองวลีใน ปฐมกาล 22:11-18 วลีแรกคือ "เจ้ามิได้หวงบุตรของเจ้าไว้จากเรา" อับราฮัมกำลังถวายบุตรของท่านแด่พระเจ้า ผู้ตรัสในวลีนี้กล่าวว่าบุตรนั้นมีได้ถูกหวงไว้จากผู้ตรัสเอง วลีที่สองคือ "พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราได้ปฏิญาณโดยตัวเราเอง" ในสมัยโบราณ ผู้ที่ปฏิญาณจะปฏิญาณโดยอ้างผู้ที่ยิ่งใหญ่กว่าตนเอง ทูตสวรรค์ที่ถูกสร้างขึ้นซึ่งเพียงแต่สามารถส่งนั้นย่อมไม่ปฏิญาณโดยตัวเขาเอง ทูตสวรรค์ที่ถูกสร้างขึ้นย่อมไม่ลงนามในคำปฏิญาณด้วยพระนามแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า ฮีบรู 6:13 ให้เหตุผลไว้ ฮีบรู 6:13 กล่าวว่าพระเจ้าทรงปฏิญาณโดยพระองค์เอง ฮีบรู 6:13 ระบุเหตุผลว่า "เพราะพระองค์ไม่อาจปฏิญาณโดยผู้ใดที่ใหญ่กว่า")

ข3. ยาโคบปล้ำสู้กับชายผู้หนึ่ง — และตั้งชื่อสถานที่นั้นว่า "พระพักตร์ของพระเจ้า"

ปฐมกาล 32:24 ยาโคบอยู่ที่นั่นแต่ผู้เดียว มีบุรุษผู้หนึ่งมาปล้ำกับเขาจนเวลารุ่งสาง (25) เมื่อบุรุษผู้นั้นเห็นว่าจะเอาชนะยาโคบไม่ได้ ก็ถูกตอตะเข็บตอตะโปกของยาโคบ ข้อมตอตะโปกของยาโคบก็เคล็ด เมื่อปล้ำสู้กันอยู่นั้น (26) บุรุษนั้นจึงว่า "ปล่อยให้เราไปเถิดเพราะใกล้สว่างแล้ว" แต่ยาโคบตอบว่า "ข้าพเจ้าไม่ยอมให้ท่านไป นอกจากท่านจะอวยพรแก่ข้าพเจ้า"

มีชายคนหนึ่งมาปล้ำสู้กับท่าน → ข้าพเจ้าจะไม่ปล่อยท่านไป นอกจากท่านจะอวยพรข้าพเจ้า

ปฐมกาล 32:28 บุรุษนั้นจึงว่า "เขาจะไม่เรียกเจ้าว่ายาโคบต่อไป แต่จะเรียกว่า อิสราเอล เพราะเจ้าเหมือนเจ้าชายได้สู้กับพระเจ้าและมนุษย์ และได้ชัยชนะ" (29) ยาโคบจึงถามบุรุษผู้นั้นว่า "ขอท่านบอกข้าพเจ้าว่าท่านชื่ออะไร" แต่บุรุษนั้นกล่าวว่า "เหตุไฉนเจ้าจึงถามชื่อเรา" แล้วก็อวยพรยาโคบที่นั่น (30) ยาโคบจึงเรียกสถานที่นั้นว่า เปนีเอล กล่าวว่า "เพราะข้าพเจ้าได้เห็นพระพักตร์พระเจ้า แล้วยังมีชีวิตอยู่"

ในฐานะเจ้านาย ท่านมีอำนาจต่อสู้กับพระเจ้า → ข้าพเจ้าได้เห็นพระเจ้าหน้าต่อหน้า และชีวิตของข้าพเจ้าก็ยังคงอยู่

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: ข้อความในปฐมกาล 32 เรียกบุคคลนี้ว่าชายผู้หนึ่ง ชายผู้ปล้ำสู้กับยาโคบผู้นี้กล่าวว่ายาโคบมีอำนาจกับพระเจ้า ยาโคบตั้งชื่อสถานที่นั้นว่า "พระพักตร์ของพระเจ้า" ยาโคบกล่าวว่าชีวิตของเขาได้รับการไว้ชีวิต ยาโคบขอลงชื่อจากชายผู้นี้ ยาโคบไม่ได้รับชื่อ ได้รับแต่คำถามกลับมา จงจำคำถามที่ไม่มีคำตอบเกี่ยวกับข้อนี้ไว้ คำถามเดียวกันนี้ปรากฏขึ้นอีกครั้ง ในพระธรรมเลวี 22 หลายร้อยปีต่อมา)

B4. พุ่มไม้ที่ลุกไหม้ — ทูตสวรรค์ผู้ทรงเป็นเราคือผู้ที่เราเป็น

อพยพ 3:2 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็ปรากฏแก่โมเสสในเปลวไฟซึ่งอยู่ท่ามกลางพุ่มไม้ โมเสสจึงมองดูและดูเถิด พุ่มไม้นั้นมีไฟลุกโชนอยู่ แต่พุ่มไม้นั้นมิได้ไหม้ไหม้ไป (3) โมเสสจึงกล่าวว่า "ข้าจะแวะเข้าไปดูสิ่งแปลกประหลาดนี้ ว่าเหตุไฉนพุ่มไม้จึงไม่ไหม้" (4) และเมื่อพระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรเห็นเขาเดินเข้ามาดู พระเจ้าจึงตรัสแก่เขาออกมาจากท่ามกลางพุ่มไม้นั้นว่า "โมเสส โมเสส" และโมเสสทูลตอบว่า "ข้าพระองค์อยู่ที่นี้" (5) พระองค์จึงตรัสว่า "อย่าเข้ามาใกล้ที่นี่ จงถอดรองเท้าของเจ้าออกเสีย เพราะว่าที่ซึ่งเจ้ายืนอยู่นี้เป็นที่บริสุทธิ์" (6) แล้วพระองค์ตรัสอีกว่า "เราเป็นพระเจ้าของบิดาเจ้า เป็นพระเจ้าของอับราฮัม เป็นพระเจ้าของอิสอัค และเป็นพระเจ้าของยาโคบ" และโมเสสปิดหน้าเสีย เพราะกลัวไม่กล้ามองดูพระเจ้า

ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าปรากฏในเปลวเพลิง → พระเจ้าตรัสเรียกท่านออกมาจากท่ามกลางพุ่มไม้นั้น

อพยพ 3:14 พระเจ้าจึงตรัสกับโมเสสว่า "เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น" แล้วพระองค์ตรัสว่า "เจ้าจงไปบอกชนชาติอิสราเอลว่า เราเป็นได้ทรงใช้ข้าพเจ้ามาหาท่านทั้งหลาย"

เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น → เราเป็น ทรงใช้ข้าพเจ้ามาหาท่านทั้งหลาย

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: อพยพ 3:2 กล่าวถึงทูตสวรรค์ของพระยาห์เวห์ อีกสองข้อต่อมา อพยพ 3:4 กล่าวถึงพระยาห์เวห์ และพระเจ้า พุ่มไม้เดียวกัน ไฟเดียวกัน และเสียงเดียวกันปรากฏอยู่ในทั้งสองข้อนี้ พระคัมภีร์ไม่เคยถือว่านี่เป็นความขัดแย้งกัน เสียงเดียวกันนี้จึงประทานพระนามที่อิสราเอลจะดำรงไว้ตลอดไป คือ เราเป็นผู้ที่เรานั้น)

มุมมองที่แตกต่าง จากเดียวกัน — พุ่มไม้ที่ลุกเป็นไฟและพระเยซูในลานพระวิหาร

ยอห์น 8:56 อับราฮัมบิดาของท่านชื่นชมยินดีที่จะได้เห็นวันของเรา และท่านก็ได้เห็นแล้วและมีความยินดี" (57) พวกยิวก็ทูลพระองค์ว่า "ท่านอายุยังไม่ถึงห้าสิบปี และท่านเคยเห็นอับราฮัมหรือ" (58) พระเยซูตรัสกับเขาว่า "เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ก่อนอับราฮัมเกิดนั้นเราเป็นอยู่แล้ว" (59) คนเหล่านั้นจึงหยิบก้อนหินจะขว้างพระองค์ แต่พระเยซูทรงหลบและเสด็จออกไปจากพระวิหาร เสด็จผ่านท่ามกลางเขาเหล่านั้น

ก่อนอับราฮัมบังเกิดมา เราเป็นอยู่แล้ว → เขาก็หลายจึงหยิบก้อนหินขึ้นจะขว้างพระองค์

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: ลองวางสองจากนี้ไว้เคียงกันแล้วให้ความแตกต่างเป็นบทเรียน ที่พุ่มไม้ พระสุรเสียงจากไฟตรัสว่า เราเป็น โมเสส ชื่อนหน้าของตนที่พุ่มไม้นั้น ในพระวิหาร ชายผู้หนึ่งยืนต่อหน้าฝูงชนกล่าวว่า เราเป็น ฝูงชนหยิบก้อนหินขึ้นมา ฝูงชนไม่ได้สับสนในสิ่งที่พระเยซูตรัส ฝูงชนเข้าใจพระเยซูอย่างถ่องแท้ ฝูงชนตัดสินว่าถ้อยคำของพระเยซูสมควรถูกขว้างด้วยก้อนหิน สังเกตด้วยว่าพระเยซูไม่ได้ตรัสว่า "ก่อนอับราฮัมเกิดมา เราได้เป็นอยู่แล้ว" พระเยซูตรัสว่า เราเป็น)

B5. มาโนอาห์และภรรยาของเขา — พระนามที่มหัศจรรย์

ผู้วินิจฉัย 13:3 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์มาปรากฏแก่ท่านนั้น กล่าวแก่ท่านว่า "ดูเถิด บัดนี้เจ้าเป็นหมันไม่มีบุตร แต่เจ้าจะตั้งครรภ์คลอดบุตรเป็นชาย

ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้ปรากฏแก่หญิงนั้น → เจ้าจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง

ผู้วินิจฉัย 13:17 มาโนอาห์ถามทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ว่า "ท่านชื่ออะไร เพื่อเมื่อเป็นจริงตามถ้อยคำของท่าน เราจะได้ให้เกียรติแก่ท่าน" **[H6383 piliy ■]** (18) ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์บอกมาโนอาห์ว่า "ถามชื่อเราทำไม ชื่อของเราเป็นที่ซ่อนเร้นอยู่"

ทำไมเจ้าจึงถามชื่อของเราเช่นนี้ ในเมื่อชื่อนั้นเป็นความลับ

ผู้วินิจฉัย 13:20 และอยู่มาเมื่อเปลวไฟจากแท่นบูชาพุ่งขึ้นไปสวรรค์ ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็ขึ้นไปตามเปลวไฟแห่งแท่นบูชา ขณะที่มาโนอาห์และภรรยาคอยดูอยู่ และเขาทั้งสองก็ชนหน้าลงถึงดิน (21) ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ไม่ปรากฏแก่มาโนอาห์หรือแก่ภรรยาของเขาอีกเลย แล้วมาโนอาห์จึงทราบว่าผู้นั้นเป็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเยโฮวาห์ (22) และมาโนอาห์พูดกับภรรยาของตนว่า "เราจะตายเป็นแน่ เพราะเราได้เห็นพระเจ้า"

ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จขึ้นไปในเปลวไฟของแท่นบูชา → เราจะต้องตายแน่เพราะเราได้เห็นพระเจ้าแล้ว

(ความคิดเห็นส่วนตัวของฉัน: มีสามสิ่งที่น่าสนใจในผู้วินิจฉัย 13 มาโนอาห์ทูลขอทราบพระนาม เช่นเดียวกับที่ยาโคบทำในปฐมกาล 32 พระนามนั้นถูกปิดบังจากมาโนอาห์อีกครั้งหนึ่ง คราวนี้มีเหตุผลที่ระบุไว้ คำภาษาฮีบรูที่ให้ไว้สำหรับเหตุผลนั้นคือ piliy (H6383) ฉบับ KJV แปล piliy ว่า "ความลับ" piliy หมายถึงสิ่งที่มหัศจรรย์เกินกว่าจะรู้ได้ piliy มาจากรากศัพท์เดียวกันกับ pele (H6382) ซึ่งเป็นคำที่แปลว่า "มหัศจรรย์" ในอิสยาห์ 9:6 ที่ซึ่งบุตรที่ประสูติมาเพื่อเราถูกตั้งพระนามไว้ ทูตสวรรค์เดียวกันขององค์พระผู้เป็นเจ้าองค์นี้จากนั้นก็เสด็จขึ้นไปในเปลวเพลิงแห่งแท่นบูชา ข้อสรุปของมาโนอาห์เองไม่ใช่ "เราได้เห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่ง" ข้อสรุปของมาโนอาห์คือ "เราได้เห็นพระเจ้า")

B6. ผู้บัญชาการนอกเมืองเยรีโค — ได้รับการมัสการ และถอดรองเท้าออก

โยชูวา 5:13 ต่อมาเมื่อโยชูวาอยู่ข้างเมืองเยรีโค ท่านก็เงยหน้าขึ้นมอดดู และดูเถิด มีชายคนหนึ่งชักดาบออกมาถือยืนอยู่ตรงหน้าท่าน โยชูวาเข้าไปหาชายนั้น กล่าวแก่เขาว่า "ท่านอยู่ฝ่ายเราหรืออยู่ฝ่ายศัตรู" **[H8269 sar ■]** (14) ผู้นั้นจึงตอบว่า "มิใช่ที่เรามานี้ก็มาเป็นจอมพลโยธาชของพระเยโฮวาห์" ฝ่ายโยชูวาก็กราบลงถึงดินนมัสการแล้วถามว่า "เจ้านายของข้าพเจ้าท่านจะให้ผู้รับใช้ของท่านกระทำอะไร" (15) และจอมพลโยธาชของพระเยโฮวาห์จึงสั่งโยชูวาว่า "จงถอดรองเท้าออกจากเท้าของเจ้าเสีย เพราะว่าที่ซึ่งเจ้ายืนอยู่นี้เป็นที่บริสุทธิ์" โยชูวาก็กระทำตาม

โยชูวาก็ชนหน้าลงถึงดิน กราบไหว้ → จงถอดรองเท้าออกจากเท้าของเจ้า เพราะที่ซึ่งเจ้ายืนอยู่นั้นเป็นที่บริสุทธิ์

มุมมองที่แตกต่าง เหตุการณ์เดียวกัน — ชายสองคนถูกบอกให้ถอดรองเท้าของตน

อพยพ 3:5 พระองค์จึงตรัสว่า "อย่าเข้ามาใกล้ที่นี่ จงถอดรองเท้าของเจ้าออกเสีย เพราะว่าที่ซึ่งเจ้ายืนอยู่นี้เป็นที่บริสุทธิ์"

จงถอดรองเท้าออกจากเท้าของเจ้า เพราะที่ซึ่งเจ้ายืนอยู่นั้นเป็นที่บริสุทธิ์

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: จงสังเกตคำบัญชาเดียวกัน ด้วยถ้อยคำที่เกือบจะเหมือนกัน ซึ่งประทานแก่บุรุษสองคนที่แตกต่างกัน ห่างกันหลายร้อยปี ที่พุ่มไม้นั้น คำบัญชามาจากพระสุรเสียงซึ่งพระคัมภีร์เรียกว่าพระเยโฮวาห์และพระเจ้า นอกเมืองเยรีโค คำบัญชาจากบุรุษผู้หนึ่งที่ยืนอยู่ที่นั่นพร้อมกับดาบในมือของเขา โยชูวาชนหน้าลงกราบนมัสการบุรุษผู้นี้ บุรุษผู้นั้นไม่ได้ปฏิเสธการนมัสการนั้น จงเปรียบเทียบกับสิ่งที่ทูตสวรรค์ที่ถูกสร้างขึ้นจริงกระทำ เมื่อมีบุรุษพยายามจะนมัสการทูตสวรรค์นั้น ทูตสวรรค์กล่าวว่า "ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้ร่วมกับท่าน" (วิวรณ์ 19:10) และ "จงนมัสการพระเจ้าเถิด" (วิวรณ์ 22:9) ยอห์นพยายามจะนมัสการทูตสวรรค์ถึงสองครั้ง และทั้งสองครั้งทูตสวรรค์นั้นก็ปฏิเสธ ไม่มีผู้ใดปฏิเสธการนมัสการของโยชูวานอกเมืองเยรีโคเลย)

B7. บัดนี้พันธสัญญาใหม่กล่าวสิ่งที่ชัดเจนมาก

ยอห์น 1:18 ไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้าเลย พระบุตรองค์เดียวผู้ทรงสถิตอยู่ในพระทรงของพระบิดา พระองค์ได้ทรงสำแดงพระเจ้าแล้ว [G1834 exegeomai ■] [G3439 monogenes ■]

ไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้าเลย → พระบุตรองค์เดียวผู้ทรงบังเกิดได้ทรงสำแดงพระองค์ให้เป็นที่รู้จัก

ยอห์น 5:37 และพระบิดาผู้ทรงใช้เรามา พระองค์เองก็ได้ทรงเป็นพยานถึงเรา ท่านทั้งหลายไม่เคยได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ และไม่เคยเห็นรูปร่างของพระองค์

ท่านทั้งหลายไม่เคยได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ในเวลาใด และไม่เคยเห็นรูปลักษณ์ของพระองค์

1 ทิโมธี 6:16 พระองค์ผู้เดียวทรงอมตะ และทรงสถิตในความสว่างที่ซึ่งไม่มีคนใดจะเข้าไปถึง ผู้ซึ่งมนุษย์ไม่เคยเห็น และจะเห็นไม่ได้ พระเกียรติและฤทธานภาพจะมีแด่พระองค์นั้นสืบๆไปเป็นนิรันดร์ เอเมน

สถิตในความสว่างซึ่งไม่มีมนุษย์คนใดเข้าใกล้ได้ → ผู้ซึ่งไม่มีมนุษย์คนใดเคยเห็นหรือจะเห็นได้

บัดนี้ให้วางพระคัมภีร์สองภาคเคียงข้างกัน แล้วอ่านทั้งสองภาคไปพร้อมกัน

พันธสัญญาเดิมกล่าวซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า ผู้คนได้เห็นบุคคลนี้ ทูตคุยกับบุคคลนี้ รับประทานอาหารต่อหน้าบุคคลนี้ ปล้ำสู้กับบุคคลนี้ และยังมีชีวิตอยู่

พันธสัญญาใหม่กล่าวไว้อย่างชัดเจนถึงสามครั้งว่า ไม่เคยมีผู้ใดเห็นพระเจ้าพระบิดาเลย และไม่มีผู้ใดสามารถเห็นพระเจ้าพระบิดาได้

ข้อความทั้งสองนี้เป็นความจริง บุคคลที่ผู้คนได้เห็นในพันธสัญญาเดิมและพระบิดาที่ผู้คนไม่สามารถเห็นได้ ดังนั้นจึงไม่ใช่บุคคลเดียวกัน ยอห์นได้กล่าวไว้ว่าบุคคลที่ถูกเห็นนั้นคือใคร ท่านกล่าวว่าบุคคลที่ถูกเห็นนั้นคือพระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดมา พระบุตรผู้ทรงสถิตในพระอุระของพระบิดา และพระบุตรองค์นี้ได้ทรงนำพระเจ้าพระบิดาออกมาให้เป็นที่ประจักษ์แก่การเห็นของพระเจ้าพระบิดา

[ข้อพระคัมภีร์ที่นำมารวมกัน — ไม่มีข้อใดข้อหนึ่งกล่าวไว้เพียงลำพัง]

(ความคิดส่วนตัวของฉัน: ต้องระมัดระวังและชัดเจนในจุดนี้ให้มาก เพราะนี่คือจุดที่คนเราอาจเริ่มเพิ่มเติมสิ่งต่าง ๆ เข้าไปในพระคัมภีร์ได้ สิ่งที่เราพบไว้อย่างตรง คือ ข้อความในพันธสัญญาเดิมเองเรียกผู้ถูกส่งมาว่าพระเยโฮวาห์และพระเจ้า และผู้คนที่ได้พบผู้ถูกส่งมานี้ก็กล่าวเช่นเดียวกัน ส่วนนี้ไม่ใช่ข้อสรุป ส่วนนี้คือสิ่งที่ข้อความกล่าวไว้อย่างตรง ๆ ส่วนที่ได้มาจากการนำข้อพระคัมภีร์มาเชื่อมโยงกัน คือ บุคคลที่ปรากฏให้เห็นนี้โดยเฉพาะคือพระบุตร ไม่มีข้อพระคัมภีร์ข้อใดข้อเดียวที่กล่าวว่า "ทูตของพระเยโฮวาห์ในปฐมกาล 16 คือพระเยซู" ข้อสรุปนี้ได้มาจากการนำยอห์น 1:18 ยอห์น 5:37 และ 1 ทิโมธี 6:16 มาวางเทียบกับเรื่องราวในพันธสัญญาเดิม แล้วตั้งคำถามว่าใครคือผู้ที่ถูกเห็นนั้น นี่คือเหตุผลที่มีการตีความยากกับไว้และป้ายกำกับนั้นยังคงอยู่ที่นั่น)

B8. และทูตสวรรค์ผู้ทรงเป็นพระเยโฮวาห์ปรากฏขึ้นอีกครั้งในตอนท้ายสุดของพันธสัญญาเดิม

มาลาคีย์ 3:1 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า "ดูเถิด เราจะส่งทูตของเราไป และผู้หนึ่งจะเตรียมหนทางไว้ข้างหน้าเรา และองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งเจ้าแสวงหา นั้น จะเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์ คืออย่างกระแทนหัน ทูตแห่งพันธสัญญา ผู้ซึ่งเจ้าพอใจนั้น ดูเถิด ท่านจะเสด็จมา [H4397 malak ■]

เราจะส่งผู้สื่อสารของเราไป + เขาจะเตรียมมรรคาไว้ข้างหน้าเรา → องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาถึงพระวิหารของพระองค์โดยฉับพลัน คือทูตแห่งพันธสัญญา

มุมมองที่แตกต่างกัน แต่เป็นภาพเดียวกัน — ทูตที่ทรงสัญญาไว้ และทูตที่ทรงเปิดเผยตัว

มาระโก 1:2 ตามที่ได้เขียนไว้ในคำของศาสดาพยากรณ์ว่า `ดูเถิด เราใช้ทูตของเราไปข้างหน้าท่าน ผู้หนึ่งจะเตรียมมรรคาของท่านไว้ข้างหน้าท่าน (3) เสียงผู้ร้องในถิ่นทุรกันดารว่า "จงเตรียมมรรคาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า จงกระทำหนทางของพระองค์ให้ตรงไป" (4) ยอห์นให้เขารับบัพติศมาในถิ่นทุรกันดาร และประกาศเรื่องบัพติศมาอันสำแดงการกลับใจใหม่ เพื่อการยกโทษความผิดบาป

ดูเถิด เราจะส่งทูตของเราไปล่วงหน้าท่าน → จงเตรียมมรรคาแห่งพระเยโฮวาห์

(ความคิดส่วนตัวของฉัน: มาลาคีย์ 3:1 กล่าวถึงผู้ถูกส่งมาสองคนในข้อเดียว ผู้ถูกส่งคนแรกไปล่วงหน้าเพื่อเตรียมทาง ผู้ถูกส่งคนที่สองถูกเรียกว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้า" และ "ทูตแห่งพันธสัญญา" ผู้ถูกส่งคนที่สองนี้คือผู้ที่เสด็จมายังพระวิหารของพระองค์เอง มาระโกเปิดเผยการก่อกำเนิด

ของมาระโกด้วยการอ้างอิงถ้อยคำนั้นจากมาลาคีย์ 3:1 มาระโกระบุชื่อผู้เตรียมทางว่าคือยอห์น ในถิ่นทุรกันดาร สิ่งนี้ทำให้ผู้ถูกส่งคนที่สองยังไม่ถูกระบุชื่อโดยมาระโกในจุดนั้น พันธสัญญาเดิมปิดท้ายด้วยการรอคอยทูตผู้หนึ่งซึ่งเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า พันธสัญญาใหม่เปิดฉากด้วยทูตผู้หนึ่งเองที่กำลังเดินเข้ามา)

ค. ฟินที่วางไว้บนบุตรคนเดียว — อับราฮัมและอิสอัคบนภูเขา

C1. ปฐมกาล 22:2 พระองค์ตรัสว่า "จงพาบุตรชายของเจ้าคืออิสอัค บุตรชายคนเดียวของเจ้าผู้ที่เจ้ารักไปยังแผ่นดินโมริยาห์ และถวายเขาที่นั่นเป็นเครื่องเผาบูชา บนภูเขาสูงหนึ่งซึ่งเราจะบอกแก่เจ้า" [H3173 yachiyd ■]

จงพาบุตรชายของเจ้า คือบุตรชายคนเดียวของเจ้า อิสอัค ผู้ซึ่งเจ้ารัก → จงถวายเขาที่นั่นเป็นเครื่องเผาบูชา

C2. ปฐมกาล 22:6 อับราฮัมเอาฟินสำหรับเครื่องเผาบูชาใส่บาอิสอัคบุตรชายของตน ถือไฟและมีดแล้วพอลูกไปด้วยกัน [H6086 ets ■]

อับราฮัมเอาฟินสำหรับเครื่องเผาบูชามาวางบนอิสอัคบุตรชายของท่าน → ทั้งสองคนก็เดินไปด้วยกัน

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: ในปฐมกาล 22:6 บิดาไม่ได้แบกไม้ขึ้นไปบนเนินเขา อับราฮัมจะวางอิสอัคไว้บนไม้ขึ้น คำภาษาฮีบรูสำหรับไม้ขึ้นคือ เอ็ดส์ (H6086) เป็นคำสามัญที่ใช้เรียกต้นไม้ที่มีชีวิต และยังใช้เรียกไม้ที่ถูกตัดแล้วด้วย คำเดียวกันนี้ใช้เรียกต้นไม้แห่งชีวิต และต้นไม้ที่อยู่กลางสวนนั้นด้วย)

C3. ปฐมกาล 22:7 อิสอัคพูดกับอับราฮัมบิดาว่า "บิดาเจ้าข้า" และท่านตอบว่า "ลูกเอ๋ย พ่ออยู่ที่ไหน" ลูกจึงว่า "นี่ไฟและฟิน แต่ลูกแกะสำหรับเครื่องเผาบูชาอยู่ที่ไหน" (8) อับราฮัมตอบว่า "ลูกเอ๋ย พระเจ้าจะทรงจัดหาลูกแกะสำหรับพระองค์เองเป็นเครื่องเผาบูชา" พอลูกทั้งสองก็เดินต่อไปด้วยกัน

ลูกแกะสำหรับเครื่องเผาบูชาอยู่ที่ไหน → พระเจ้าจะทรงจัดเตรียมลูกแกะสำหรับพระองค์เอง

C4. ปฐมกาล 22:13 อับราฮัมเงยหน้าขึ้นมองดู และดูเถิด ข้างหลังท่านมีแกะผู้ตัวหนึ่ง เขาของมันติดอยู่ในพุ่มไม้ทึบ อับราฮัมก็ไปจับแกะผู้ตัวนั้นมาถวายเป็นเครื่องเผาบูชาแทนบุตรชายของท่าน

แกะผู้ตัวหนึ่งติดพุ่มไม้ด้วยเขาของมัน → ถวายมันเป็นเครื่องเผาบูชาแทนบุตรของเข

ปฐมกาล 22:14 อับราฮัมจึงเรียกสถานที่นั้นว่า เยโฮวาห์ยิเรห์ อย่างที่เขาพูดกันทุกวันนี้ว่า "ที่ภูเขาของพระเยโฮวาห์นั้น พระองค์ทรงทอดพระเนตร"

ในภูเขาของพระเยโฮวาห์จะทรงปรากฏให้เห็น

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: ลองพิจารณาคำถามของบุตรชายอีกครั้งในปฐมกาล 22:7 ที่ว่า ลูกแกะอยู่ที่ไหน อับราฮัมตอบคำถามนั้น คำตอบของอับราฮัมมีความหมายลึกซึ้งเกินกว่าที่ท่านเองจะรู้ อับราฮัมกล่าวว่า "พระเจ้าจะทรงจัดหาลูกแกะสำหรับเครื่องเผาบูชาด้วยพระองค์เอง" วลีนี้สามารถมีความหมายได้สองอย่าง ความหมายหนึ่งคือพระเจ้าจะทรงจัดหาลูกแกะไว้ใช้เอง อีกความหมายหนึ่งคือพระเจ้าจะทรงจัดหาพระองค์เองให้เป็นลูกแกะนั้น สิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้จริงในวันนั้นคือ แกะผู้ตัวหนึ่ง ไม่ใช่ลูกแกะ แกะผู้คือแกะตัวผู้ที่โตเต็มวัย แกะผู้ตัวนี้ตายแทนที่บุตรชาย โดยติดอยู่ที่เขาทั้งสอง คำถามของอิสอัคได้รับคำตอบบนภูเขาในในความหมายหนึ่ง แต่ในอีกความหมายหนึ่งคำถามของอิสอัคก็ยังคงค้างอยู่ ลูกแกะยังคงเป็นสิ่งที่ยังไม่ได้ชำระ อับราฮัมตั้งชื่อสถานที่นั้นด้วยคำสัญญาในกาลอนาคตว่า "จะได้เห็นในภูเขาของพระเยโฮวาห์")

มุมมองที่แตกต่างกัน แต่เป็นภาพเดียวกัน — บุตรที่แบกฟิน และพระบุตรที่แบกกางเขน

ปฐมกาล 22:6 อับราฮัมเอาฟินสำหรับเครื่องเผาบูชาใส่บาอิสอัคบุตรชายของตน ถือไฟและมีดแล้วพอลูกไปด้วยกัน

อับราฮัมวางฟินไว้บนอิสอัคบุตรชายของท่าน → ทั้งสองคนก็เดินไปด้วยกัน

ยอห์น 19:17 และพระองค์ทรงแบกกางเขนของพระองค์ไปยังที่ซึ่งเรียกว่า กะโหลกศิระะ ภาษาฮีบรูเรียกว่า กลโกธา

พระองค์ทรงแบกกางเขนของพระองค์ไปยังที่ซึ่งเรียกว่ากะโหลกศิระะ

ยอห์น 19:18 ณ ที่นั้น เขาตรึงพระองค์ไว้ที่กางเขนกับคนอื่นอีกสองคน คนละข้างและพระเยซูทรงอยู่กลาง

ที่นั่นเขาตรึงพระองค์ไว้ที่กางเขน และพระเยซูทรงอยู่ตรงกลาง

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: บิดาคนหนึ่ง บุตรชายคนเดียวที่บิดารัก เนินเขาสูงหนึ่ง ฟินที่วางบนหลังของบุตรชายเอง และบุตรชายเดินขึ้นไปพร้อมกับแบกฟินนั้น จากนั้นเกิดขึ้นสองครั้งในพระคัมภีร์ ครั้งแรกในปฐมกาล 22 พระเจ้าทรงหยุดยั้งไม้ไว้ พระเจ้าทรงจัดแกะตัวผู้มาเป็นเครื่องแทนที่บุตรชาย ครั้งที่สอง ที่กางเขน ไม่มีผู้ใดหยุดความตายนั้น คราวนี้พระบุตรทรงเป็นผู้แทนที่นั่นเอง สิ่งเกิดความแตกต่างอีกอย่างหนึ่งระหว่างสองจากนี้ อิสอัคถามว่า "ลูกแกะอยู่ที่ไหน?" ในวันนั้นไม่มีคำตอบสำหรับคำถามของอิสอัค คำตอบมาในภายหลัง ที่แม่น้ำจอร์แดน จากยอห์น ยอห์นซีไปที่ยายคนหนึ่งที่กำลังเดินเข้ามาหาท่าน)

C5. ยอห์น 1:29 วันรุ่งขึ้นยอห์นเห็นพระเยซูกำลังเสด็จมาทางท่าน ท่านจึงกล่าวว่า "จงดูพระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับความผิดบาปของโลกไปเสีย

จงดูพระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับความบาปของโลกไปเสีย

C6. ปฐมกาล 22:2 พระองค์ตรัสว่า "จงพาบุตรชายของเจ้าคืออิสอัค บุตรชายคนเดียวของเจ้าผู้ที่เจ้ารักไปยังแผ่นดินโมริยาห์ และถวายเขาที่นั่นเป็นเครื่องเผาบูชา บนภูเขาสูงหนึ่งซึ่งเราจะบอกแก่เจ้า"

ยอห์น 3:16 เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่เชื่อในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์ **[G3439 monogenes ■]**

บุตรชายคนเดียวของเจ้าที่เจ้ารัก → พระองค์ได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์

C7. สิบรูป 11:17 โดยความเชื่อ เมื่ออับราฮัมถูกลองใจก็ได้ถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชา นี่แหละท่านผู้ได้รับพระสัญญานั้นไว้ก็ได้ถวายบุตรชายคนเดียวของตน (18) คือบุตรที่มีพระดำรัสไว้ว่า 'เขาจะเรียกชื่อสายของเจ้าทางสายอิสอัค' (19) ท่านเชื่อว่าพระเจ้าทรงฤทธิ์สามารถให้อิสอัคเป็นขึ้นมาจากความตายได้ และท่านได้รับบุตรนั้นกลับคืนมาอีก ประหนึ่งว่าบุตรนั้นเป็นขึ้นมาจากตาย

พระองค์ทรงถวายพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ → โดยถือว่าพระเจ้าทรงสามารถให้พระองค์ฟื้นขึ้นจากความตายได้

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: ผู้เขียนพระธรรมสิบรูปใช้คำภาษากรีกคำเดียวกันสำหรับอิสอัคที่ยอห์นใช้สำหรับพระเยซู คำนั้นคือ "องค์เดียวที่ถือกำเนิด" โมโนเจเนส (G3439) ผู้เขียนสิบรูปบอกเราว่าอับราฮัมกำลังคิดอะไรอยู่ระหว่างทางขึ้นภูเขา อับราฮัมกำลังคิดว่าพระเจ้าทรงสามารถทำให้เด็กหนุ่มคนนั้นเป็นขึ้นจากความตายได้ อับราฮัมบอกกับคนหนุ่มที่อยู่เชิงเขาว่า "เราทั้งสองจะไปที่นี่และนมัสการ แล้วจะกลับมาหาเจ้าทั้งหลาย" อับราฮัมคาดหวังว่าจะเดินกลับลงจากภูเขาพร้อมกับอิสอัค อับราฮัมได้รับอิสอัคกลับคืนมา ผู้เขียนสิบรูปกล่าวว่า "ในรูปเปรียบเทียบ" คำว่ารูปเปรียบเทียบในที่นี้หมายถึงภาพหรือสัญลักษณ์ สามวันหลังจากพระบัญชานั้น บุตรที่เท่ากับตายแล้วก็กลับมามีชีวิตอีกครั้ง)

บันทึกเกี่ยวกับสถานที่ — หมายเหตุประกอบ ไม่ใช่ข้อกล่าวอ้างที่ข้อพระคัมภีร์ระบุไว้โดยตรง

2 พงศาวดาร 3:1 แล้วซาโลมอนทรงเริ่มสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ที่กรุงเยรูซาเล็มบนภูเขาโมริยาห์ ที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่ดาวิดราชบิดาของพระองค์ ตรงที่ซึ่งดาวิดทรงกำหนดไว้ที่ลานนวดข้าวของโอรันคนเยบุส

ซาโลมอนทรงเริ่มสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ที่กรุงเยรูซาเล็มบนภูเขาโมริยาห์

[ข้อพระคัมภีร์ที่นำมารวมกัน — ไม่มีข้อใดข้อหนึ่งกล่าวไว้เพียงลำพัง]

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: ปฐมกาล 22:2 เรียกสถานที่ที่พระเจ้าทรงส่งอับราฮัมไปว่าแผ่นดินโมริยาห์ 2 พงศาวดาร 3:1 เรียกสถานที่ที่ซาโลมอนสร้างวิหารว่าภูเขาโมริยาห์ ที่กรุงเยรูซาเล็ม ภูเขาแห่งการถวายอิสอัคที่เจ็ดใกล้จะเกิดขึ้นกับภูเขาแห่งการถวายเครื่องบูชาในพระวิหารทุกครั้งในเวลาต่อมา จึงมีชื่อเดียวกัน กรุงเยรูซาเล็มยังเป็นเมืองเดียวกันที่ทหารตรึงพระเยซูไว้บนกางเขนนอกกำแพงเมือง จงกล่าวเพียงสิ่งที่ข้อพระคัมภีร์กล่าวไว้ ข้อพระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวว่าโกละโกราเป็นศิลาก้อนเดียวกันกับ โมริยาห์ ข้อพระคัมภีร์กล่าวถึงชื่อเดียวกัน แนวเทือกเขาเดียวกัน และเมืองเดียวกัน คำพูดของอับราฮัมเองคือ "จะเห็นได้ทีภูเขาของพระเยโฮวาห์" อับราฮัมกล่าวคำเหล่านั้นในกาลอนาคต)

D. ผู้รับใช้ผู้ทนทุกข์ — บทที่พรรณนาถึงไม้กางเขนก่อนที่จะมีไม้กางเขน

D1. อีสยาห์ 52:13 ดูเถิด ผู้รับใช้ของเราจะทำอย่างมีสติปัญญา ท่านจะสูงเด่นและเป็นที่เทิดทูน และท่านจะสูงนัก (14) ด้วยคนเป็นอันมากตะลึงเพราะท่านฉันใด หน้าตาของท่านเสียโฉมมากกว่ามนุษย์คนใด และรูปร่างของท่านก็เสียโฉมมากกว่าบุตรทั้งหลายของมนุษย์คนใด (15) ท่านก็จะกระทำให้บรรดาประชาชาติเป็นอันมากตกตะลึงฉันนั้น บรรดาภคินีก็จะปิดพระโอษฐ์เพราะท่านนั้น เพราะเขาทั้งหลายจะเห็นสิ่งที่ไม่มีใครบอกเขา และเขาจะพิจารณาถึงสิ่งซึ่งเขาไม่เคยได้ยิน

รูปลักษณะของท่านวิปลาสไปยังกว่าคนใด ๆ → ดังนั้นท่านจะประหลาดคนชาติทั้งหลายเป็นอันมาก

D2. อีสยาห์ 53:1 ใครเล่าได้เชื่อสิ่งที่เขาได้ยินจากเราทั้งหลาย พระกรของพระเยโฮวาห์ได้ทรงสำแดงแก่ผู้ใด (2) เพราะท่านจะเจริญขึ้นต่อพระพักตร์พระองค์อย่างต้นไม้อ่อน และเหมือนรากแตกหน่อมาจากพื้นดินแห้ง ท่านไม่มีรูปร่างหรือความสวยงาม และเมื่อเราทั้งหลายจะมองท่าน ไม่มีความงามที่เราจะพึงปรารถนาท่าน

ใครเล่าได้เชื่อสิ่งที่เราได้ยิน → ไม่มีความงามที่เราจะพึงปรารถนาในท่าน

D3. อีสยาห์ 53:3 ท่านได้ถูกมนุษย์ดูหมิ่นและทอดทิ้ง เป็นคนที่ไม่ได้รับความเคารพและคนเคยกับความระทมทุกข์ และดั่งผู้หนึ่งซึ่งคนทนมองดูไม่ได้ ท่านถูกดูหมิ่น และเราทั้งหลายไม่ได้นับถือท่าน

ท่านเป็นคนที่ได้รับความทุกข์ระทมและคนเคยกับความระทมทุกข์ → ท่านถูกดูหมิ่น และเราไม่ได้เห็นคุณค่าของท่าน

D4. อีสยาห์ 53:4 แท้ที่เดียวท่านได้แบกความระทมทุกข์ของเราทั้งหลาย และหอบความเศร้าโศกของเราไป กระนั้นเราทั้งหลายก็ยังถือว่าท่านถูกตี คือพระเจ้าทรงโอบอ้อมและขมใจ (5) แต่ท่านถูกบาดเจ็บเพราะความละเมิดของเราทั้งหลาย ท่านฟกช้ำเพราะความชั่วช้าของเรา การตีสอนอันทำให้เราทั้งหลายปลดปล่อยนั้นตกแก่ท่าน ที่ต้องฟกช้ำนั้นก็ให้เราหายดี

พระองค์ทรงถูกบาดเจ็บเพราะการล่วงละเมิดของเรา + ทรงถูกทุบตีเพราะความชั่วช้าของเรา → ด้วยรอยแผลของพระองค์ เราทั้งหลายจึงได้รับการรักษาให้หาย

D5. อีสยาห์ 53:6 เราทุกคนได้เจ็บไปเหมือนแกะ เราทุกคนต่างได้หันไปตามทางของตนเอง และพระเยโฮวาห์ทรงวางลงบนท่านซึ่งความชั่วช้าของเราทุกคน

เราทุกคนเหมือนแกะได้หลงเินไป → พระเยโฮวาห์ทรงวางความชั่วช้าของเราทุกคนไว้บนท่าน

D6. อิสยาห์ 53:7 ท่านถูกบีบบังคับและท่านถูกข่มใจ ถึงกระนั้นท่านก็ไม่ปริปาก เหมือนลูกแกะที่ถูกนำไปฆ่า และเหมือนแกะที่เป็นใบ้อยู่หน้าผู้ตัดขนของมันฉันใด ท่านก็ไม่ปริปากของท่านเลยฉันนั้น

ท่านถูกนำไปเหมือนลูกแกะที่ถูกนำไปฆ่า → ท่านไม่ปริปากเลย

D7. อิสยาห์ 53:8 ท่านถูกนำไปจากคุกและท่านไม่ได้รับความยุติธรรมเสียเลย และผู้ใดเล่าจะประกาศเกี่ยวกับพงศ์พันธุ์ของท่าน เพราะท่านต้องถูกตัดออกไปจากแผ่นดินของคนเป็น ต้องถูกตีเพราะการละเมิดของชนชาติของเรา

พระองค์ทรงถูกตัดขาดจากแผ่นดินของคนเป็น → เพราะการล่วงละเมิดของชนชาติของเรา พระองค์จึงทรงถูกโบยตี

D8. อิสยาห์ 53:9 และเขาจัดหลุมศพของท่านไว้กับคนชั่ว ในความตายของท่านเขาจัดไว้กับเศรษฐี แม้ว่าท่านมิได้กระทำการทารุณประการใดเลย และไม่มีการหลอกลวงในปากของท่าน

ท่านมีหลุมฝังศพอยู่กับคนอธรรม และอยู่กับคนมั่งมีในความตายของท่าน → ท่านไม่ได้กระทำความรุนแรงใดๆ

D9. อิสยาห์ 53:10 แต่ก็ยังเป็นน้ำพระทัยของพระเยโฮวาห์ที่จะให้ท่านพกซ้ำด้วยความระทมทุกข์ เมื่อพระองค์ทรงกระทำให้วิญญาณของท่านเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ท่านจะเห็นเชื้อสายของท่าน ท่านจะยึดวันทั้งหลายของท่าน น้ำพระทัยของพระเยโฮวาห์จะเจริญขึ้นในมือของท่าน

เมื่อพระองค์ทรงถวายชีวิตของท่านเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป → ท่านจะได้เห็นเชื้อสายของท่าน ท่านจะมีชีวิตยืนยาว

D10. อิสยาห์ 53:11 ท่านจะเห็นความทุกข์ลำบากแห่งจิตวิญญาณของท่าน และจะพอใจ โดยความรู้ของท่าน ผู้รับใช้อันชอบธรรมของเราจะกระทำให้คนเป็นอันมากนับได้ว่าเป็นคนชอบธรรม เพราะท่านจะแบกบรรดาความชั่วช้าของเขาทั้งหลาย (12) ฉะนั้นเราจะแบ่งส่วนหนึ่งให้ท่านกับผู้ยิ่งใหญ่ และท่านจะแบ่งรางวัลกับคนแข็งแรง เพราะท่านเทจิตวิญญาณของท่านถึงความมรณะ และถูกนับเข้ากับบรรดาผู้ละเมิด ท่านก็แบกบาปของคนเป็นอันมาก และทำการอ้อนวอนเพื่อผู้ละเมิด

พระองค์ทรงเทจิตวิญญาณของพระองค์จนถึงความตาย + พระองค์ทรงถูกนับเข้ากับพวกที่ล่วงละเมิด → พระองค์ทรงแบกรับบาปของคนเป็นอันมาก และทรงวิงวอนขอเพื่อผู้ล่วงละเมิด

(ความคิดส่วนตัวของฉัน: อ่านอิสยาห์ 53:9 แล้วจึงอ่านอิสยาห์ 53:10 อีกครั้งตามลำดับ ข้อความแรกกล่าวว่าผู้รับใช้ท่านได้ตายและถูกฝังไว้ในอุโมงค์ของคนมั่งมี ข้อความที่สองกล่าวว่าหลังจากจิตวิญญาณของผู้รับใช้ถูกถวายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปแล้ว ผู้รับใช้จะได้เห็นเชื้อสายของตน และมีชีวิตยืนยาวต่อไป ข้อความทั้งสองนี้ไม่อาจเป็นจริงพร้อมกันได้สำหรับผู้ที่ยังคงตายอยู่ การเป็นขึ้นจากความตายถูกบันทึกไว้ในบทที่หนึ่งของอิสยาห์ เจ็ดร้อยปีก่อนที่การเป็นขึ้นจากความตายนั้นจะเกิดขึ้นจริง)

มุมมองที่แตกต่างกัน แต่เป็นภาพเดียวกัน — หน้าหนังสือของผู้เผยพระวจนะ และชายคนหนึ่งบนรถม้าที่อ่านออกเสียง

กิจการของอัครทูต 8:32 พระคัมภีร์ตอนที่ท่านอ่านอยู่นั้นคือข้อเหล่านี้ 'เขาได้นำท่านเหมือนแกะที่ถูกนำไปฆ่า และเหมือนลูกแกะที่เป็นใบ้อยู่หน้าผู้ตัดขนของมันฉันใด ท่านก็ไม่ปริปากของท่านเลยฉันนั้น' (33) ในคราวที่ท่านถูกเหยียดลงนั้น ท่านไม่ได้รับความยุติธรรมเสียเลย และผู้ใดเล่าจะประกาศเกี่ยวกับพงศ์พันธุ์ของท่าน เพราะว่าชีวิตของท่านต้องถูกตัดเสียจากแผ่นดินโลกแล้ว' (34) ข้าพเจ้าจึงถามฟิลิปว่า "ศาสดาพยากรณ์ได้กล่าวอย่างนั้นเล็งถึงผู้ใด เล็งถึงตัวท่านเอง หรือเล็งถึงผู้อื่น บอกข้าพเจ้าเถิด" (35) ฝ่ายฟิลิปจึงเริ่มเล่าจับต้นกล้วตามพระคัมภีร์ข้อนั้น ชี้แจงถึงเรื่องพระเยซู

ผู้เผยพระวจนะกล่าวถึงผู้ใดเช่นนี้? → ฟิลิปจึงเริ่มต้นจากข้อพระคัมภีร์ตอนนั้น ประกาศเรื่องพระเยซูแก่เขา

(ความคิดส่วนตัวของฉัน: นี่คือการถามที่จริงใจ ซึ่งถูกถามออกมาจริงๆ โดยชายผู้ไม่เคยได้ยินคำตอบมาก่อน คำถามคือ ผู้เผยพระวจนะกำลังกล่าวถึงใคร คำตอบไม่ใช่ความเห็นส่วนตัวของฟิลิป ฟิลิปเริ่มต้นที่ข้อพระคัมภีร์นั้นเองในอิสยาห์ 53 ฟิลิปประกาศเรื่องพระเยซูจากข้อพระคัมภีร์นั้น การอ่านอิสยาห์ 53 ของเหล่าอัครทูตเองได้ถูกบันทึกไว้ให้เรา ไม่มีใครต้องเดาการอ่านอิสยาห์ 53 ของเหล่าอัครทูตเลย)

E. อิมมานูเอล — พระเจ้าสถิตกับเรา พระกุมารที่ประสูติมาและพระบุตรที่ประทานมา

E1. อิสยาห์ 7:14 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานหมายสำคัญเอง ดูเถิด หญิงพรหมจารีคนหนึ่งจะตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และเขาจะเรียกนามของท่านว่า อิมมานูเอล [H6005 Immanuwel ■] [H5959 almah ■]

องค์พระผู้เป็นเจ้าเองจะทรงประทานหมายสำคัญแก่ท่าน → หญิงพรหมจารีจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และจะเรียกนามของท่านว่าอิมมานูเอล

E2. อิสยาห์ 9:6 ด้วยมีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา มีบุตรชายคนหนึ่งประทานมาให้เรา และการปกครองจะอยู่ที่บาซของท่าน และท่านจะเรียกนามของท่านว่า "ผู้ที่มีหัตถ์ครอง ที่ปรึกษา พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระบิดาอันรุ่งโรจน์ องค์สันติราช"

[H6382 pele ■] (7) เพื่อการปกครองของท่านจะเพิ่มพูนยิ่งขึ้น และสันติภาพจะไม่มีที่สิ้นสุดเหนือพระที่นั่งของดาวิด และเหนือราชอาณาจักรของพระองค์ ที่จะสถาปนาไว้ และเชิดชูไว้ด้วยความยุติธรรมและด้วยความเที่ยงธรรม ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป จนวันนั้นรณกาล ความกระตือรือร้นของพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะกระทำการนี้

มีเด็กคนหนึ่งบังเกิดมา + มีบุตรคนหนึ่งประทานมาให้เรา → นามของท่านจะเรียกว่า พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระบิดาอันรุ่งโรจน์ → การปกครองของท่านจะเพิ่มพูนขึ้นไม่มีที่สิ้นสุด

(ความคิดส่วนตัวของฉัน: ลองดูลำดับของคำกริยาทั้งสองคำในอิสยาห์ 9:6 คำกริยาทั้งสองคำนี้ไม่ใช่คำกริยาเดียวกัน และลำดับของคำกริยาทั้งสองนี้ไม่ได้เป็นเช่นนั้นโดยบังเอิญ เด็กคนหนึ่ง "เกิด" บุตรคนหนึ่ง "ถูกประทานให้" การเกิดบรรยายถึงวิธีที่เด็กคนนั้นเข้ามาในโลก การถูก

ประทานให้บรรยายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับบุตรผู้ซึ่งดำรงอยู่แล้ว บัดนี้ลองพิจารณาข้อที่ประทานให้แก่เด็กคนนี้ อีสยาห์ 9:6 ไม่ได้กล่าวว่าเด็กคนนี้เป็นเหมือนพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ อีสยาห์ 9:6 กล่าวว่า "และเขาจะเรียกนามของท่านว่า...พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์" ข้อแรกในรายการ คือ "ที่ประหลาด" คือ pele (H6382) คำว่า pele มีรากศัพท์เดียวกันกับคำตอบที่มานาอาห์ได้รับในผู้วินิจฉัย 13 เมื่อเขาถามหาชื่อและไมอาจได้รับมันในอิสยาห์ 9:6 นั้น ชื่อนี้ได้ถูกประทานให้แล้ว)

E3. อีสยาห์ 9:2 คนชาติที่ดำเนินในความมืดได้เห็นความสว่างยิ่งใหญ่แล้ว บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินแห่งเงามัจจุราชมืดได้ส่องมาบนเขา

ชนชาติที่เดินในความมืดได้เห็นความสว่างยิ่งใหญ่

E4. มีคาห์ 5:2 โอ เบธเลเฮม เอฟราธาห์ แต่เจ้าผู้เป็นหน่วยเล็กในบรรดาคนยูดาห์ที่นับเป็นพันๆ จากเจ้าจะมีผู้หนึ่งออกมาเพื่อเรา เป็นผู้ที่จักปกครองในอิสราเอล ตั้งเดิมของท่านมาจากสมัยเก่า จากสมัยโบราณกาล

จากเจ้าจะมีผู้หนึ่งออกมาเป็นผู้ปกครองในอิสราเอล → ผู้ซึ่งการเสด็จออกของพระองค์มีมาแต่โบราณกาล แต่ในรัตนธรรมา

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: ประโยคหนึ่งในมีคาห์ 5:2 ถือทั้งสองปลายของการศึกษาทั้งหมดนี้ไว้ ผู้ปกครองผู้หนึ่งออกมาจากเมืองเล็กๆ แห่งหนึ่ง การออกมาจากเมืองเล็กๆ คือจุดเริ่มต้น ณ สถานที่ที่คนเราสามารถเดินไปถึงได้ การออกไปของผู้ปกครองผู้หนึ่งมีมาแต่โบราณกาล แต่ในรัตนธรรมา การออกไปตั้งแต่นั้นรัตนธรรมาไม่มีจุดเริ่มต้นเลย มีคาห์ระบุความจริงทั้งสองประการไว้ในประโยคเดียวกัน มีคาห์ไม่ได้ลดทอนความจริงข้อใดข้อหนึ่งเลย)

จ. เชื้อสายของหญิงและหญิงพรหมจารี — คำสัญญาแรกและการสำเร็จ

F1. ปฐมกาล 3:15 เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นปฏิปักษ์กัน ทั้งเชื้อสายของเจ้ากับเชื้อสายของนาง เชื้อสายของนางจะกระทำให้หัวของเจ้าฟกช้ำ และเจ้าจะกระทำให้สันเท้าของท่านฟกช้ำ"

ระหว่างเชื้อสายของเจ้ากับเชื้อสายของนาง → เขาจะฟาดศีรษะของเจ้า และเจ้าจะฟาดสันเท้าของเจ้า

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: พระเจ้าตรัสปฐมกาล 3:15 กับงูในสวนเอเดน ในเวลาที่บาปเข้ามาในโลก ปฐมกาล 3:15 เป็นคำสัญญาแรกเรื่องผู้ช่วยให้รอดในพระคัมภีร์ทั้งเล่ม สังเกตว่าข้อนี้กล่าวถึงเชื้อสายของใคร ตลอดพระคัมภีร์ที่เหลือ สายเชื้อสายในครอบครัวถูกสืบทอดผ่านฝ่ายชาย ตัวอย่างเช่น เชื้อสายของอับราฮัมและเชื้อสายของดาวิด ที่นี้ เพียงครั้งเดียว ตั้งแต่ต้นเดิมทีเดียว เชื้อสายที่ถูกกล่าวถึงคือเชื้อสายของผู้หญิง สังเกตด้วยว่ามีบาดแผลสองแห่งในข้อนี้ ซึ่งมีขนาดไม่เท่ากัน สันเท้าของเชื้อสายผู้หญิงจะถูกทำให้ฟกช้ำ ศีรษะของงูจะถูกบดขยี้)

F2. กาลาเทีย 4:4 แต่เมื่อครบกำหนดแล้ว พระเจ้าก็ทรงใช้พระบุตรของพระองค์มาประสูติจากสตรีเพศ และทรงถือกำเนิดใต้พระราชบัญญัติ (5) เพื่อจะทรงไถ่คนเหล่านั้นที่อยู่ใต้พระราชบัญญัติ เพื่อให้เราได้รับฐานะเป็นบุตร

พระเจ้าทรงใช้พระบุตรของพระองค์มา ประสูติจากสตรีเพศ → เพื่อจะไถ่คนเหล่านั้นที่อยู่ใต้พระราชบัญญัติ

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: กาลาเทีย 4:4 กล่าวว่าพระเจ้าทรงใช้พระบุตรของพระองค์มา กาลาเทีย 4:4 กล่าวต่อไปว่าพระบุตรทรงบังเกิดจากสตรีผู้หนึ่ง การทรงใช้นั้นถูกกล่าวถึงเป็นอันดับแรกในประโยค การประสูตินั้นถูกกล่าวถึงเป็นอันดับสองในประโยค ลำดับนี้สำคัญ บุคคลหนึ่งจะไม่ถูกส่งมาจากที่แห่งหนึ่งได้ เว้นแต่บุคคลนั้นได้มีอยู่แล้วในที่นั้นก่อน)

มุมมองต่างกัน ฉากเดียวกัน — หมายสำคัญที่ทรงสัญญาไว้ และหมายสำคัญที่ทรงประทาน

อิสยาห์ 7:14 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานหมายสำคัญเอง ดูเถิด หญิงพรหมจารีคนหนึ่งจะตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และเขาจะเรียกนามของท่านว่า อิมมานูเอล

หญิงพรหมจารีจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และเขาจะเรียกนามของท่านว่า อิมมานูเอล

มัทธิว 1:18 เรื่องพระกำเนิดของพระเยซูคริสต์เป็นดังนี้ คือมารีย์ผู้เป็นมารดาของพระเยซูนั้น เดิมโยเซฟได้สวามิภักดิ์กับนางแล้ว ก่อนที่จะได้อยู่กินด้วยกันก็ปรากฏว่า มารีย์มีครรภ์แล้วด้วยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ (19) แต่โยเซฟสามีของเธอเป็นคนชอบธรรม ไม่พอใจที่จะแพร่งพรายความเป็นไปของเธอ หมายถึงถอนหมั้นเสียลับๆ (20) แต่เมื่อโยเซฟยังคิดในเรื่องนี้อยู่ ดูเถิด มีทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า มาปรากฏแก่โยเซฟในความฝันว่า "โยเซฟ บุตรดาวิด อย่ากลัวที่จะรับมารีย์มาเป็นภรรยาของเจ้าเลย เพราะว่าผู้ซึ่งปฏิสนธิในครรภ์ของเธอเป็นโดยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ (21) เธอจะประสูติบุตรชาย แล้วเจ้าจะเรียกนามของท่านว่า เยชู เพราะว่าท่านจะโปรดช่วยชนชาติของท่านให้รอดจากความผิดบาปของเขา" (22) ทั้งนี้เกิดขึ้นเพื่อจะให้สำเร็จตามพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งตรัสไว้โดยศาสดาพยากรณ์ว่า (23) 'ดูเถิด หญิงพรหมจารีคนหนึ่งจะตั้งครรภ์ และจะคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และเขาจะเรียกนามของท่านว่า อิมมานูเอล ซึ่งแปลว่า พระเจ้าทรงอยู่กับเรา'

เจ้าจะเรียกนามของท่านว่าเยชู เพราะท่านจะทรงช่วยชนชาติของท่านให้พ้นจากบาปทั้งหลาย → เขาก็หลายจะเรียกนามของท่านว่าอิมมานูเอล ซึ่งแปลว่า พระเจ้าทรงสถิตกับเรา

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: ความแตกต่างระหว่างสองเรื่องราวนี้คือบทเรียน อีสยาห์ 7:14 กล่าวว่า นางจะเรียกนามของบุตรนั้นว่าอิมมานูเอล มัทธิว 1:23 กล่าวว่า เขาทั้งหลายจะเรียกนามของท่านว่าอิมมานูเอล ในเรื่องราวของอิสยาห์ มารดาคนเดียวเป็นผู้ตั้งชื่อบุตรของนาง ในเรื่องราวของมัทธิว ทุกคนต่างเรียกชื่อพระเยซู มัทธิวยังทำสิ่งหนึ่งที่ผู้อ่านไม่ต้องเดาเอาเอง มัทธิวหยุดและแปลความหมายของข้อนี้ให้ผู้อ่านทราบ ภายในเนื้อความพระวรสารมัทธิวเอง ไม่มีผู้อ่านในยุคใดที่จะพลาดความหมายของชื่ออิมมานูเอลไปได้ อิมมานูเอลแปลว่า พระเจ้าทรงสถิตกับเรา มัทธิวยังไม่ได้กล่าวว่าการประสูติของพระเยซูเพียงแต่ทำให้มัทธิวระลึกถึงคำพยากรณ์ของอิสยาห์เท่านั้น มัทธิวกล่าวว่าสิ่งทั้งปวงนี้เกิดขึ้นเพื่อคำพยากรณ์ของอิสยาห์จะสำเร็จ)

F3. ลูคา 1:31 ดุเถิด เธอจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง จงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า เยชู (32) บุตรนั้นจะเป็นใหญ่ และจะทรงเรียกว่าเป็นบุตรของพระเจ้าสูงสุด พระเจ้าซึ่งเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า จะทรงประทานพระที่นั่งของดาวิดบรรพบุรุษของท่านให้แก่ท่าน (33) และท่านจะครอบครองวงศ์วานของยาโคบสืบไปเป็นนิตย์ และอาณาจักรของท่านจะไม่รู้จักสิ้นสุดเลย" (34) ฝ่ายมารีย์ทูลทูลสรรคณ์นั้นว่า "เหตุการณ์นั้นจะเป็นไปอย่างไรได้ เพราะข้าพเจ้ายังหาได้ร่วมกับชายใดไม่" (35) ทูลสรรคณ์จึงตอบเธอว่า "พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จลงมาบนเธอ และฤทธิ์เดชของผู้สูงสุดจะปกเธอ เหตุฉะนั้นองค์บริสุทธิ์ที่จะบังเกิดมานั้นจะได้เรียกว่า พระบุตรของพระเจ้า"

เหตุการณ์นี้จะไปได้อย่างไร เพราะข้าพเจ้ายังไม่รู้จักชาย → ผู้บริสุทธิ์ก็จะบังเกิดจากเจ้านั้นจะได้ชื่อว่าพระบุตรของพระเจ้า

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: คำถามของมารีย์ในลูคา 1:34 เป็นคำถามที่มีเหตุผล และผู้คนก็ยังถามคำถามนี้อยู่จนถึงทุกวันนี้ คำตอบที่ประทานแก่นางนั้นไม่ใช่การโต้แย้ง แต่เป็นการประกาศถึงสิ่งที่พระเจ้ากำลังจะทรงกระทำ จงสังเกตราชบัลลังก์ที่กล่าวถึงในลูคา 1:32 ว่า "ราชบัลลังก์ของดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์" นั่นคือราชบัลลังก์เดียวกันที่อิสยาห์ 9:7 กล่าวว่าพระกษัตริย์จะประทับ และเป็นราชวงศ์เดียวกันที่สดุดี 110 ได้เขียนถึง)

G. พระวาทะทรงบังเกิดเป็นเนื้อหนัง — และคนเราจะพบพระองค์ได้อย่างไร

G1. ยอห์น 1:1 ในเริ่มแรกนั้นพระวาเททรงเป็นอยู่แล้ว และพระวาเททรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาเททรงเป็นพระเจ้า **[G3056 logos ■]** (2) ในเริ่มแรกนั้นพระองค์นั้นทรงอยู่กับพระเจ้า (3) พระองค์ทรงสร้างสิ่งทั้งปวงขึ้นมา และในบรรดาสิ่งที่เป็นมานั้น ไม่มีสักสิ่งเดียวที่ได้เป็นมานอกเหนือพระองค์ (4) ในพระองค์มีชีวิต และชีวิตนั้นเป็นความสว่างของมนุษย์ทั้งปวง **ในเริ่มแรกนั้นพระวาทะทรงดำรงอยู่ + และพระวาทะทรงอยู่กับพระเจ้า + และพระวาทะทรงเป็นพระเจ้า → สิ่งสารพัดถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์**

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: ยอห์น 1:1 ให้ข้อความสามประโยคในบรรทัดเดียว ทุกประโยคในสามประโยคนั้นล้วนจำเป็น ประโยคแรกคือ "พระวาเททรงดำรงอยู่ตั้งแต่เริ่มแรก" พระวาเท ซึ่งเป็นตำแหน่งของพระบุตรของพระเจ้าก่อนที่พระองค์จะทรงรับสภาพมนุษย์ ไม่มีจุดเริ่มต้น ประโยคที่สองคือ "พระวาเททรงอยู่กับพระเจ้า" พระวาเทไม่ใช่เพียงอีกชื่อหนึ่งของพระเจ้าพระบิดา เพราะบุคคลหนึ่งไม่อาจอยู่คนเดียวได้ ประโยคที่สามคือ "พระวาเททรงเป็นพระเจ้า" พระวาเทไม่ใช่ผู้ที่ต่ำต้อยกว่ายืนอยู่ข้างพระเจ้า การตัดประโยคใดประโยคหนึ่งในสามประโยคนี้ออกไปจะทำให้ได้ประโยคที่แตกต่างไปจากประโยคที่ยอห์นเขียนไว้)

G2. ยอห์น 1:14 พระวาเทได้ทรงบังเกิดเป็นเนื้อหนัง และทรงอยู่ท่ามกลางเรา (และเราทั้งหลายได้เห็นสง่าราศีของพระองค์ คือสง่าราศีอันสมกับพระบุตรองค์เดียวของพระบิดา) บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง **[G4637 skenoo ■]**

พระวาทะทรงเกิดเป็นเนื้อหนัง + ทรงอยู่ท่ามกลางเรา → เราทั้งหลายได้เห็นพระสิริของพระองค์ เป็นพระสิริอย่างพระสิริของพระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดจากพระบิดา

มุมมองที่แตกต่าง จากเดียวกัน — เติบโตในถิ่นทุรกันดาร และเติบโตแห่งกาย

อพยพ 25:8 แล้วให้เขาสร้างสถานบริสุทธิ์ถวายแก่เรา เพื่อเราจะได้อยู่ท่ามกลางพวกเขา

ให้เขาสร้างสถานนมัสการแด่เรา → เพื่อเราจะได้อยู่ท่ามกลางเขาก็คงหลาย

ยอห์น 1:14 พระวาเทได้ทรงบังเกิดเป็นเนื้อหนัง และทรงอยู่ท่ามกลางเรา (และเราทั้งหลายได้เห็นสง่าราศีของพระองค์ คือสง่าราศีอันสมกับพระบุตรองค์เดียวของพระบิดา) บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง

พระวาทะได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์และทรงอยู่ท่ามกลางเรา

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: คำภาษากรีกที่ยอห์นใช้สำหรับคำว่า "dwelt" ในยอห์น 1:14 คือ skenoo (G4637) คำว่า skenoo หมายถึงการปักเต็นท์และอาศัยอยู่ในเต็นท์นั้น ในสมัยโบราณ พระเจ้าตรัสสั่งชนชาติอิสราเอลให้สร้างเต็นท์เพื่อพระเจ้าจะได้สถิตอยู่ท่ามกลางพวกเขา และพวกเขาส่งสร้างเต็นท์นั้นด้วยหนึ่งสัตรี ไม้ และทองคำ (อพยพ 25:8) ในยอห์น 1:14 ภาพเดียวกันนี้ปรากฏขึ้นอีกครั้ง แต่เต็นท์นั้นคือร่างกายมนุษย์ เต็นท์ในถิ่นทุรกันดารเป็นภาพล่องหน้าของความจริงที่ยอห์นกล่าวถึง ซึ่งชี้ไปข้างหน้าถึงพระกายของพระเยซูคริสต์ พันธสัญญาใหม่ระบุว่าเต็นท์นั้นเป็นเพียงเงา เป็นภาพที่ชี้ไปถึงพระเยซูคริสต์ ก็ต่อเมื่อได้เปิดเผยแล้วว่าเงานั้นชี้ไปถึงสิ่งใด ยอห์นกล่าวเรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจนในยอห์น 1:14)

G3. โคโลสี 1:15 พระองค์ทรงเป็นพระฉายาของพระเจ้า ผู้ซึ่งไม่ประจักษ์แก่ตา ทรงเป็นบุตรหัวปีเหนือสรรพสิ่งทั้งปวง (16) เพราะว่าโดยพระองค์สรรพสิ่งได้ถูกสร้างขึ้น ทั้งในท้องฟ้าและที่แผ่นดินโลก สิ่งซึ่งประจักษ์แก่ตาและสิ่งไม่ประจักษ์แก่ตา ไม่ว่าจะเป็นเทวบัลลังก์ หรือเป็นเทพอาณาจักร หรือเป็นเทพผู้ครอง หรือศักดิ์เทพ สรรพสิ่งทั้งสิ้นถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์และเพื่อพระองค์ (17) พระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนสรรพสิ่งทั้งปวง และสรรพสิ่งทั้งปวงเป็นระเบียบอยู่โดยพระองค์

สรรพสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์ + พระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนสรรพสิ่งทั้งปวง → สรรพสิ่งทั้งปวงดำรงอยู่โดยพระองค์

G4. โคโลสี 2:9 เพราะว่าในพระองค์นั้นสภาพของพระเจ้าดำรงอยู่อย่างบริบูรณ์ (10) และท่านได้ความครบบริบูรณ์ในพระองค์ ผู้เป็นศิระแห่งปวงเทพผู้ครองและศักดิ์เทพ

เพราะสภาพของพระเจ้าดำรงอยู่ในพระกายของพระองค์อย่างบริบูรณ์ → และท่านทั้งหลายก็บริบูรณ์ในพระองค์

G5. คุณจะพบพระองค์ได้อย่างไร — พระองค์ทรงบอกเราแล้วว่าต้องมองที่ไหน

ยอห์น 5:39 จงค้นดูในพระคัมภีร์ เพราะท่านคิดว่าในพระคัมภีร์นั้นมีชีวิตนิรันดร์ และพระคัมภีร์นั้นเป็นพยานถึงเรา (40) แต่ท่านทั้งหลายไม่ยอมมาหาเราเพื่อจะได้ชีวิต

ค่นดูพระคัมภีร์ → พระคัมภีร์เหล่านั้นเป็นพยานให้แก่เรา

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: พระเยซูคริสต์ถ้อยคำนี้ในยอห์น 5:39-40 แก่บรรดาผู้ที่รู้จักพระคัมภีร์ดียิ่งกว่าใครแทบทุกคนที่มีชีวิตอยู่ในเวลานั้น พวกเขาสามารถท่องจำพระคัมภีร์ได้ พระเยซูคริสต์บอกพวกเขาว่าพระคัมภีร์ทั้งเล่มที่พวกเขาท่องจำไว้นั้นส่วนซีไปถึงพระองค์ และถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังไม่ยอมมาหาพระองค์เพื่อจะได้ชีวิต การรู้จักถ้อยคำในพระคัมภีร์ไม่เหมือนกับการรู้จักบุคคลที่ถ้อยคำเหล่านั้นกล่าวถึง ไม่มีที่อื่นใดให้แสวงหาชีวิตได้อีก พระเยซูไม่ได้ตรัสว่าจงสำรวจความรู้สึกของท่าน พระองค์ตรัสว่าจงค้นดูพระคัมภีร์)

G6. ลูคา 24:25 พระองค์ตรัสแก่สองคนนั้นว่า "โอ คนเขลา และมีใจเฉื่อยในการเชื่อบรรดาคำซึ่งพวกศาสดาพยากรณ์ได้กล่าวไว้นั้น (26) จำเป็นซึ่งพระคริสต์จะต้องทนทุกข์ทรมานอย่างนั้น แล้วเข้าไปในสงสาราซีของพระองค์มิใช่หรือ" (27) พระองค์จึงทรงเริ่มอธิบายพระคัมภีร์ที่เล็งถึงพระองค์ทุกข้อให้เขาฟัง เริ่มต้นตั้งแต่โมเสสและบรรดาศาสดาพยากรณ์

เริ่มต้นจากโมเสสและผู้เผยพระวจนะถึงปวง → พระองค์ทรงอธิบายให้เขาฟังจากพระคัมภีร์ถึงปวงถึงเรื่องราวเกี่ยวกับพระองค์เอง

G7. ลูคา 24:32 เขาก็พูดกันว่า "ใจเราเร่าร้อนภายใน เมื่อพระองค์ตรัสกับเราตามทาง เมื่อพระองค์ทรงอธิบายพระคัมภีร์ให้เราฟังมิใช่หรือ"

ใจของเราเร่าร้อนอยู่ภายในเรามิใช่หรือ เมื่อพระองค์ทรงไขข้อความในพระคัมภีร์ให้เราฟัง

G8. ลูคา 24:44 พระองค์ตรัสกับเขาว่า "นี่เป็นถ้อยคำของเรา ซึ่งเราได้บอกไว้แก่ท่านทั้งหลายเมื่อเรายังอยู่กับท่านว่า บรรดาคำที่เขียนไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสส และในคัมภีร์ศาสดาพยากรณ์ และในหนังสือสดุดีกล่าวถึงเรานั้น จำเป็นจะต้องสำเร็จ" (45) ครั้นนั้น พระองค์ทรงบันดาลให้ใจเขาทั้งหลายเกิดความสว่างขึ้นเพื่อจะได้เข้าใจพระคัมภีร์

สังสารพัดซึ่งเขียนไว้ในหมวดธรรมบัญญัติของโมเสส และในหมวดผู้เผยพระวจนะ และในหมวดสดุดี ที่กล่าวถึงเรานั้นจะต้องสำเร็จ → แล้วพระองค์ทรงเปิดใจของเขาทั้งหลายให้เข้าใจ

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: ลูคา 24:44-45 ให้คำตอบแก่คำถามที่การศึกษาทั้งหมดนี้กำลังถามอยู่ คำตอบนี้มาจากพระโอษฐ์ของพระเยซู หลังจากพระเยซูทรงเป็นขึ้นจากหลุมฝังศพ พระเยซูทรงระบุพระคัมภีร์เดิมสามส่วน คือ ธรรมบัญญัติของโมเสส คำของผู้เผยพระวจนะ และเพลงสดุดี ทั้งสามส่วนนี้รวมกันคือพระคัมภีร์เดิมทั้งเล่ม พระเยซูตรัสว่าพระคัมภีร์เดิมทั้งหมดมีเรื่องราวเกี่ยวกับพระองค์อยู่ในนั้น พระเยซูไม่ได้ตรัสว่ามีเพียงบางส่วนของพระคัมภีร์เดิมเท่านั้นที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับพระองค์ จากนั้นพระเยซูทรงกระทำสองสิ่งที่ยกจากกันเพื่อเหล่าสาวก พระเยซูทรงเปิดพระคัมภีร์แก่เหล่าสาวก พระเยซูทรงเปิดความเข้าใจของเหล่าสาวก คนเราจำเป็นต้องมีทั้งสองสิ่งนี้ คนเราสามารถถือพระคัมภีร์ทั้งเล่มไว้ในมือได้ แต่ก็ยังจำเป็นต้องให้พระเยซูทรงเปิดตาของคนนั้นเพื่อให้เห็นพระเยซูในพระคัมภีร์ จงอ่านพระคัมภีร์ จงทูลขอให้พระเยซูทรงเปิดพระคัมภีร์แก่ท่าน จงอ่านพระคัมภีร์ต่อไป)

G9. 1 ยอห์น 1:1 ซึ่งได้ทรงเป็นอยู่แต่เดิมนั้น ซึ่งเราได้ยิน ซึ่งเราได้เห็นกับตา ซึ่งเราได้พินิจดู และจับต้องด้วยมือของเรานั้น เกี่ยวกับพระวาตะแห่งชีวิต (2) (และชีวิตนั้นได้ปรากฏ และเราได้เห็นและเป็นพยาน และประกาศชีวิตนิรันดร์นั้นแก่ท่านทั้งหลาย ชีวิตนั้นได้ดำรงอยู่กับพระบิดา และได้ปรากฏแก่เราทั้งหลาย) (3) ซึ่งเราได้เห็นและได้ยินนั้นเราก็คouldประกาศแก่ท่านทั้งหลาย เพื่อท่านทั้งหลายจะได้ร่วมสามัคคีธรรมกับเรา แท้จริงเราทั้งหลายก็ร่วมสามัคคีธรรมกับพระบิดา และกับพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์

ได้ยิน + ได้เห็นด้วยตาของเรา + ได้พินิจดู + มือของเราได้สัมผัส → คือชีวิตนิรันดร์นั้น ซึ่งทรงอยู่กับพระบิดา และได้ทรงปรากฏแก่เรา

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: ยอห์นระบุประสาทสัมผัสไว้อย่างจงใจใน 1 ยอห์น 1:1 คือ ได้ยิน ได้เห็น ได้พินิจดูอย่างใกล้ชิด และได้สัมผัสด้วยมือของเรา ยอห์นไม่ได้กำลังบรรยายถึงความรู้สึกหรือความคิด ยอห์นกำลังบรรยายถึงบุคคลผู้หนึ่งที่ท่านเคยรับประทานอาหารร่วมกับ ในประโยคเดียวกันนั้น ยอห์นเรียกบุคคลนั้นว่า "ชีวิตนิรันดร์นั้นซึ่งดำรงอยู่กับพระบิดา" บุคคลที่เหล่าอัครทูตได้สัมผัสด้วยมือของตนคือบุคคลเดียวกันกับผู้ซึ่งทรงดำรงอยู่กับพระบิดาก่อนปฐมกาล นั่นคือคำกล่าวอ้างทั้งหมดของ 1 ยอห์น 1:1-3 ยอห์นยืนยันว่าท่านเป็นพยานต่อคำกล่าวอ้างนี้ มิใช่เป็นเพียงนักทฤษฎีเกี่ยวกับคำกล่าวอ้างนี้)

H. เหตุใดความตายจึงต้องเป็นเช่นนั้น — สะพานกลับคืนสู่พระเจ้า

H1. ปัญหา ที่ระบุไว้อย่างชัดเจน

อิสยาห์ 59:2 แต่ความชั่วช้าของเจ้าทั้งหลายได้กระทำให้เกิดการแยกระหว่างเจ้ากับพระเจ้าของเจ้า และบาปของเจ้าทั้งหลายได้บังพระพักตร์ของพระองค์เสียจากเจ้า พระองค์จึงมิได้ยิน

ความชั่วช้าของเจ้าได้กระทำให้ตัวเจ้าเองแยกจากพระเจ้าของเจ้า

โรม 3:23 เหตุว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากสงสาราซีของพระเจ้า

เหตุว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากสงสาราซีของพระเจ้า.

H2. ทำไมต้องเป็นเลือก และไม่ใช่ว่าสิ่งที่ยากกว่า

สัณฐ 9:22 และตามพระราชบัญญัติถือว่า เกือบทุกสิ่งจะถูกชำระด้วยโลหิต และถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้ว ก็จะไม่มีการอภัยบาปเลย **[G859 aphesis 🟣]**

ถ้าไม่มีโลหิตไหลออกก็ไม่มีการอภัยบาปเลย

เลวีนิติ 17:11 เพราะว่าชีวิตของเนื้อหนังอยู่ในเลือด เราได้ให้เลือดแก่เจ้าเพื่อใช้บนแท่น เพื่อกระทำการลบมลทินบาปแห่งจิตวิญญาณของเจ้า เพราะว่าเลือดเป็นที่ทำการลบมลทินบาปแห่งจิตวิญญาณ
ชีวิตของเนื้อหนังอยู่ในเลือด → เลือดนั้นแหละที่ทำการลบมลทินบาปให้แก่ชีวิต

ฮีบรู 10:4 เพราะเลือดวัวผู้และเลือดแพะไม่สามารถชำระความบาปได้
เพราะเลือดวัวผู้และเลือดแพะไม่สามารถชำระความบาปได้.

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: เมื่อนำข้อพระคัมภีร์สามข้อนี้มาวางไว้ด้วยกัน ระบบการถวายเครื่องบูชาโบราณทั้งหมดก็อธิบายตัวมันเองได้ ชีวิตอยู่ในเลือด บาปต้องเสียค่าด้วยชีวิต ในสมัยโบราณ การถวายสัตว์เป็นเครื่องบูชาได้จัดเตรียมการลบมลทินบาป (การปกคลุมบาปชั่วคราวที่ทำให้มนุษย์กลับคืนสู่สถานะที่ถูกต้องต่อพระพักตร์พระเจ้า) วันแล้ววันเล่า เป็นเวลาหลายร้อยปี พระธรรมฮีบรูกล่าวไว้อย่างชัดเจนว่าเครื่องบูชาที่เป็นสัตว์นั้นไม่มีทางลบล้างบาปได้เลย ถ้าเช่นนั้นเครื่องบูชาเหล่านั้นทั้งหมดมีไว้เพื่ออะไร? เครื่องบูชาเหล่านั้นทำให้หนี้แห่งบาปยังคงค้างชำระอยู่อย่างเห็นได้ชัด เครื่องบูชาเหล่านั้นเป็นเครื่องเตือนใจที่ยาวนาน เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าทุกวันว่ามีชีวิตหนึ่งที่ยังคงเป็นหนี้ และเครื่องบูชาเหล่านั้นได้รับการเตือนใจนี้ไว้จนกว่าจะถึงความตายเพียงครั้งเดียวที่สามารถชำระหนี้แห่งบาปได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์)

H3. พระองค์เสด็จลงมาต่ำเพียงใด

ฟิลิปปี 2:5 ท่านจงมีน้ำใจอย่างนี้ เหมือนอย่างที่พระเยซูคริสต์ทรงมีด้วย (6) พระองค์ผู้ทรงสภาพของพระเจ้า แต่มิได้ทรงถือว่าการเท่าเทียมกับพระเจ้านั้นเป็นสิ่งที่จะต้องยึดถือ (7) แต่ได้กลับทรงสละ และทรงรับสภาพทาส ทรงถือกำเนิดเป็นมนุษย์ (8) และเมื่อทรงปรากฏพระองค์ในสภาพมนุษย์แล้ว พระองค์ก็ทรงยอมพระองค์ลง ยอมเชื่อฟังจนถึงความมรณา กระทั่งความมรณาที่กางเขน

ทรงอยู่ในสภาพพระเจ้า → ทรงรับสภาพผู้รับใช้ → ทรงเชื่อฟังจนถึงความตาย คือความตายบนกางเขน

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: สิ่งเกิดลำดับของการเสด็จลงมาในฟิลิปปี 2:6-8 พระเยซูทรงอยู่ในสภาพพระเจ้า พระเยซูทรงกระทำพระองค์เองให้ไว้เกียรติ พระเยซูทรงรับสภาพผู้รับใช้ พระเยซูทรงถือกำเนิดเป็นมนุษย์ พระเยซูทรงยอมพระองค์ลง พระเยซูทรงเชื่อฟัง พระเยซูสิ้นพระชนม์ จากนั้นเปาโลได้เพิ่มถ้อยคำอีกสองคำที่ประโยคนั้นไม่จำเป็นต้องมีเลยตามหลักไวยากรณ์ นั่นคือ "แม้กระทั้งความมรณาที่กางเขน" การกล่าวเพียงว่าพระเยซูสิ้นพระชนม์นั้นยังไม่เพียงพอสำหรับเปาโล ลักษณะเฉพาะของการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเป็นส่วนหนึ่งของประเด็นที่เปาโลต้องการสื่อ)

H4. สิ่งที่พระองค์ต้องเสียไปจริงๆ — ตรัสไว้ล่วงหน้า และตรัสซ้ำอีกภายหลัง

อิสยาห์ 50:6 ข้าพเจ้าหันหลังให้แก่ผู้ที่โบยตีข้าพเจ้า และหันแก้มให้แก่คนที่ตึงเคราข้าพเจ้าออก ข้าพเจ้าไม่หนีหน้าจากความอายแก่การถ่มน้ำลายรด

ข้าพเจ้าหันหลังให้แก่ผู้ที่โบยตี → ข้าพเจ้ามิได้ซ่อนหน้าจากความอับอายและการถ่มน้ำลายรด

สดุดี 22:16 พระเจ้าข้า บรรดาสุนัขล้อมรอบข้าพระองค์ไว้ คนทำชั่วหมู่หนึ่งล้อมข้าพระองค์ เขาแทงมือแทงเท้าข้าพระองค์ (17) ข้าพระองค์นับกระดูกทั้งหลายของข้าพระองค์ได้เป็นชิ้นๆ เขาจ้องมองและยั้มเยาะข้าพระองค์ (18) เสื้อผ้าของข้าพระองค์ เขาแบ่งปันกัน ส่วนเสื้อของข้าพระองค์นั้นเขาก็จับสลากกัน

เขาก็กินหนังและเท้าของข้าพเจ้า → เขาแบ่งปันเสื้อผ้าของข้าพเจ้ากันเอง และจับฉลากเอาเสื้อคลุมของข้าพเจ้า

มัทธิว 27:35 ครั้นตรึงพระองค์ที่กางเขนแล้ว เขาก็เอาฉลองพระองค์มาจับสลากแบ่งปันกันเพื่อจะสำเร็จตามพระวจนะโดยศาสดาพยากรณ์ซึ่งว่า 'เสื้อผ้าของข้าพระองค์ เขาแบ่งปันกัน ส่วนเสื้อของข้าพระองค์นั้น เขาก็จับสลากกัน'

พวกเขาตรึงพระองค์ที่กางเขน และแบ่งฉลองพระองค์กัน โดยการจับฉลาก → เพื่อพระวจนะจะสำเร็จ

ยอห์น 19:34 แต่ทหารคนหนึ่งเอาทวนแทงที่สีข้างของพระองค์ และโลหิตกับน้ำก็ไหลออกมาทันที
หอกแทงที่สีข้างของพระองค์ → โลหิตและน้ำก็ไหลออกมาทันที

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: ดาวิดเขียนเกี่ยวกับมือและเท้าที่ถูกแทงในสดุดี 22 ดาวิดเขียนเกี่ยวกับทหารที่แบ่งปันเสื้อผ้านั้นในสดุดี 22 ดาวิดเขียนสิ่งนี้เป็นเวลาหนึ่งพันปีก่อนที่จะมีใครในอิสราเอลเคยเห็นการตรึงกางเขน ดาวิดไม่ได้พรรณนาถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวเขาเองเป็นการส่วนตัว มัทธิวเขียนหลายศตวรรษต่อมา หลังจากการตรึงกางเขนของพระเยซูเกิดขึ้นแล้ว มัทธิวบันทึกไว้ว่าทหารทำตามสดุดี 22 พรรณนาไว้ทุกประการ มัทธิวระบุเหตุผลว่าทำไมทหารจึงทำเช่นนี้: "เพื่อจะสำเร็จตามคำที่ไว้" อ่านทั้งสองเรื่องราวไปพร้อมกัน ดาวิดเขียนบันทึกของเขาโดยมองไปข้างหน้าในกาลเวลา โดยไม่มีทางรู้ได้เลยว่า การตรึงกางเขนจะเกิดขึ้น มัทธิวเขียนบันทึกของเขาโดยมองย้อนกลับไปที่การตรึงกางเขน โดยไม่มีทางปฏิเสธได้เลยว่า การตรึงกางเขนได้เกิดขึ้นแล้ว)

H5. ความตายนั้นมีไว้เพื่ออะไร — สะพาน ไม่ใช่โคกนาฏกสรร

โรม 5:8 แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา [G2644 kata lasso] (9) เพราะเหตุนั้นเมื่อเราเป็นคนชอบธรรมแล้วโดยพระโลหิตของพระองค์ ยิ่งกว่านั้น เราจะพ้นจากพระพิโรธโดยพระองค์ (10) เพราะว่าถ้าขณะที่เรายังเป็นศัตรู เราได้กลับคืนดีกับพระเจ้าโดยที่พระบุตรของพระองค์สิ้นพระชนม์ ยิ่งกว่านั้นอีกเมื่อเรากลับคืนดีแล้ว เราก็จะรอดโดยพระชนม์ชีพของพระองค์แน่

ขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา → เราจึงได้กลับคืนดีกับพระเจ้าโดยการสิ้นพระชนม์ของพระบุตรของพระองค์

2 โครินธ์ 5:18 ทั้งสิ้นนี้เกิดมาจากพระเจ้า ผู้ทรงให้เราคืนดีกันกับพระองค์ทางพระเยซูคริสต์ และทรงโปรดประทานให้เราได้รับใช้ในเรื่องการคืนดีกัน **[G2643 katallage ■]** (19) คือพระเจ้าผู้สถิตในองค์พระคริสต์ทรงให้โลกนี้คืนดีกันกับพระองค์เอง มิได้ทรงถือโทษในการละเมิดของเขา และทรงมอบพระวาระแห่งการคืนดีกันนั้นไว้กับเรา (20) ฉะนั้นเราจึงเป็นราชทูตของพระคริสต์ โดยที่พระเจ้าทรงขอร้องท่านทั้งหลายทางเรา เราผู้แทนของพระคริสต์จึงขอร้องท่านให้คืนดีกันกับพระเจ้า (21) เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ผู้ทรงไม่มีบาป ให้เป็นความบาปเพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์

พระเจ้าทรงอยู่ในพระคริสต์ ทรงให้โลกกลับคืนดีกับพระองค์เอง → พระองค์ทรงกระทำให้พระองค์ผู้ไม่ทรงรู้จักบาปเป็นความบาปเพื่อเรา

1 ทิโมธี 2:5 ด้วยเหตุว่า มีพระเจ้าองค์เดียวและมีคนกลางแต่ผู้เดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงสภาพเป็นมนุษย์ (6) ผู้ทรงประทานพระองค์เองเป็นค่าไถ่สำหรับคนทั้งปวง เหตุการณ์นี้เป็นพยานในเวลาอันเหมาะสม

พระเจ้าองค์เดียว + คนกลางคนเดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ คือพระเยซูคริสต์ผู้เป็นมนุษย์

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: คนกลาง (ผู้ที่ยืนอยู่ระหว่างสองฝ่ายที่แยกจากกัน เพื่อนำทั้งสองฝ่ายกลับมาคืนดีกัน) จะต้องเป็นของทั้งสองฝ่ายอย่างสมบูรณ์ ไม่เช่นนั้นเขาก็ไม่สามารถทำหน้าที่เป็นคนกลางได้ ลองดูสิ่งที่ 1 ทิโมธี 2:5 กล่าวถึงคนกลางว่าเป็นใคร คือ "คริสต์เยซูผู้เป็นมนุษย์" พระองค์ต้องเป็นมนุษย์ ไม่เช่นนั้นพระองค์จะไม่สามารถยืนอยู่ในที่ที่มนุษย์ยืนอยู่ และตายด้วยความตายอย่างมนุษย์ได้ บัดนี้ลองดูสิ่งที่ 2 โครินธ์ 5:19 กล่าวว่า "ความจริงภายในความตายนั้น คือ 'พระเจ้าทรงอยู่ในพระคริสต์' และพระองค์ต้องเป็นพระเจ้า ไม่เช่นนั้นความตายของพระองค์ก็เป็นเพียงการตายของมนุษย์อีกคนหนึ่งเท่านั้น ไม่ได้ก่อให้เกิดความรอด (การช่วยให้พ้นจากบาปและโทษของบาป) แก่ผู้ใดเลย นี่คือเหตุผลที่คำตอบของคำถามว่า 'พระเยซูคือใคร' ไม่ใช่เพียงคำตอบที่มีไว้สำหรับนักวิชาการเท่านั้น หลักการสอนทั้งหมดเรื่องความรอดขึ้นอยู่กับคำตอบนี้)

H6. ขุนบนเสา — ภาพเก่าที่พระองค์ทรงนำมาประยุกต์ใช้กับพระองค์เอง

กัณดารวิถี 21:8 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "จงทำงูแมวเซาตัวหนึ่งติดไว้ที่เสา และต่อมาทุกคนที่ถูกกัดเมื่อเขามองดูเขาจะยังมีชีวิตอยู่ได้" (9) ดังนั้นโมเสสจึงทำงูทองสัมฤทธิ์ตัวหนึ่ง และติดไว้ที่เสา แล้วต่อมาถ้าถูกกัดคนใด ถ้าเขามองดูงูทองสัมฤทธิ์นั้น เขาก็มีชีวิตอยู่ได้

ทุกคนที่ถูกกัด เมื่อมองดูสิ่งนั้น จะมีชีวิตอยู่

มุมมองที่แตกต่าง จากเดียวกัน — เสาในถิ่นทุรกันดาร และไม่กางเขนบนเนินเขา

ยอห์น 3:14 โมเสสได้ยกขึ้นในถิ่นทุรกันดารฉันใด บุตรมนุษย์จะต้องถูกยกขึ้นฉันนั้น (15) เพื่อทุกคนที่เชื่อในพระองค์จะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์ (16) เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่เชื่อในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์ (17) เพราะว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงใช้พระบุตรของพระองค์เข้ามาในโลกเพื่อจะพิพากษาโลก แต่เพื่อช่วยโลกให้รอดโดยพระบุตรนั้น

โมเสสได้ยกขึ้นในถิ่นทุรกันดารฉันใด บุตรมนุษย์จะต้องถูกยกขึ้นฉันนั้น → เพื่อผู้ใดที่วางใจในพระองค์จะไม่พินาศ

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: ความเชื่อมโยงระหว่างกัณดารวิถี 21 กับยอห์น 3 นี้ไม่ใช่ความเชื่อมโยงที่นักศึกษาคิดขึ้นเอง พระเยซูทรงกล่าวถึงความเชื่อมโยงนี้อย่างตรงไปตรงมาและออกเสียงชัดเจน เกี่ยวกับพระองค์เองว่าทรงเป็นใคร ผู้คนที่กำลังจะตายในถิ่นทุรกันดารนั้นไม่ได้รับคำสั่งให้แก้ไขตนเอง ให้ล่าหาญ หรือให้ทำสิ่งใดเพื่อให้ได้มาซึ่งการรักษา พวกเขาได้รับคำสั่งให้ "มอง" ดูสิ่งที่พระเจ้าทรงยกขึ้นไว้บนเสา ผู้ที่มองก็มีชีวิตอยู่ บัดนี้ให้นาสองเหตุการณ์นี้มาพิจารณาว่าร่วมกัน และสังเกตส่วนที่แปลกประหลาด งูทองสัมฤทธิ์ที่ถูกยกขึ้นบนเสานั้นมีรูปร่างเหมือนกับสิ่งเดียวกันที่กำลังฆ่าผู้คน whom ดูมัน เปาโลกล่าวถึงความจริงที่แปลกประหลาดในลักษณะเดียวกันเกี่ยวกับไม้กางเขน โดยกล่าวว่าพระเยซูทรงถูก "ทำให้อาหาร" เป็นบาปเพื่อเรา ทั้งที่พระองค์ไม่ทรงรู้จักบาปเลย (2 โครินธ์ 5:21) การรักษานั้นถูกยกขึ้นในรูปลักษณะเดียวกันกับคำสาปแช่งนั้นเอง)

I. พระบิดาเองทรงเรียกพระบุตรว่า "พระเจ้า" และ "องค์พระผู้เป็นเจ้า"

I1. สิบรูป 1:1 ในโบราณกาลพระเจ้าได้ตรัสด้วยวิธีต่าง ๆ มากมายแก่บรรพบุรุษทางพวกศาสดาพยากรณ์ (2) แต่ในวันสุดท้าย เหล่านี้พระองค์ได้ตรัสแก่เราทั้งหลายทางพระบุตร ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งให้เป็นผู้รับสรรพสิ่งทั้งปวงเป็นมรดก พระองค์ได้ทรงสร้างจักรวาลโดยพระบุตร (3) พระบุตรทรงเป็นแสงสะท้อนสง่าราศีของพระเจ้า และทรงมีสภาพเป็นพินัยเดียวกันกับพระองค์ และทรงผดุงสรรพสิ่งไว้โดยพระดำรัสอันทรงฤทธิ์ของพระองค์ เมื่อพระบุตรได้ทรงชำระบาปของเราด้วยพระองค์เองแล้ว ก็ได้ทรงประทับนั่ง ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของผู้ทรงเดชานุภาพเบื้องบน

พระองค์ได้ตรัสกับเราโดยพระบุตร + ผู้ซึ่งพระองค์ทรงสร้างโลกทั้งหลายโดยพระบุตรนั้น → ผู้ทรงเป็นความสว่างแห่งพระสิริของพระองค์ และเป็นพระฉายาที่แท้จริงแห่งพระองค์

I2. สิบรูป 1:5 เพราะว่ามีผู้ใดบ้างในบรรดาทูตสวรรค์ที่พระองค์ได้ตรัสแก่เขาในเวลาใดว่า 'ท่านเป็นบุตรของเรา วันนี้เราได้ให้กำเนิดแก่ท่านแล้ว' และยังตรัสอีกว่า 'เราจะเป็นบิดาของเขา และเขาจะเป็นบุตรของเรา' **[G4416 prototokos ■]** (6) และอีก

ครั้งหนึ่งเมื่อพระองค์ทรงนำพระบุตรองค์หัวปีนั้นเข้ามาในโลก พระองค์ก็ตรัสว่า 'ให้บรรดาพวกทูตสวรรค์ทั้งสิ้นของพระเจ้า นมัสการท่าน'

พระองค์ตรัสกับทูตสวรรค์องค์ใดบ้างว่า เจ้าเป็นบุตรของเรา? → ให้ทูตสวรรค์ทั้งปวงของพระเจ้านมัสการพระองค์

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า บทแรกทั้งบทของหนังสือฮีบรูวางข้อโต้แย้งเดียวที่ยาวต่อเนื่อง ข้อโต้แย้งนั้นคือพระบุตรไม่ใช่ทูตสวรรค์และไม่เคยเป็นทูตสวรรค์เลย ประเด็นนี้ควรสังเกตในการศึกษาที่เพิ่งใช้นักกระตาดจำนวนมากกล่าวถึงบุคคลที่เรียกว่า "ทูตแห่งพระเยโฮวาห์" คำภาษาฮีบรู malak หมายถึงภารกิจที่ถูกส่งไป พระบุตรของพระเจ้าเองทรงกระทำภารกิจนั้นในบางครั้งในพันธสัญญาเดิม แต่ผู้เขียนหนังสือฮีบรูจะไม่ยอมให้ผู้ใดจัดพระบุตรไว้ในหมู่ทูตสวรรค์ที่ถูกสร้างขึ้น เหล่าทูตสวรรค์ถูกสั่งให้นมัสการพระบุตร)

I3. ฮีบรู 1:8 แต่ส่วนพระบุตรนั้น พระองค์ตรัสว่า 'โอ พระเจ้าข้า พระที่นั่งของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์และเป็นนิรันดร์ ราชอาณาจักรพระกรแห่งอาณาจักรของพระองค์ก็เป็นธารพระกรเที่ยงธรรม (9) พระองค์ทรงรักความชอบธรรม และทรงเกลียดชังความชั่วช้า ฉะนั้นพระเจ้า คือ พระเจ้าของพระองค์ ได้ทรงเจิมพระองค์ไว้ด้วยน้ำมันแห่งความยินดียิ่งกว่าพระสหายทั้งปวงของพระองค์' (10) และ 'องค์พระผู้เป็นเจ้าเจ้าข้า เมื่อเดิมพระองค์ทรงวางรากฐานของแผ่นดินโลก และฟ้าสวรรค์เป็นพระหัตถ์กิจของพระองค์' (11) สิ่งเหล่านี้จะพินาศไป แต่พระองค์ทรงดำรงอยู่ สิ่งเหล่านี้จะเก่าไปเหมือนเครื่องนุ่งห่ม (12) พระองค์จะทรงม้วนสิ่งเหล่านี้ไว้ดุจเสื้อคลุม และสิ่งเหล่านั้นก็จะเปลี่ยนแปลงไป แต่พระองค์ยังทรงเป็นอย่างเดิม และปีเดือนของพระองค์จะไม่สิ้นสุด'

แต่ตรัสถึงพระบุตรว่า โอ พระเจ้า ราชบัลลังก์ของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ → พระองค์ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ในเบื้องต้นพระองค์ทรงวางฐานแห่งแผ่นดินโลก

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: อ่านคำหาคำแรกของฮีบรู 1:8 อีกครั้ง: "แต่ตรัสถึงพระบุตรว่า" นั้นไม่ใช่ความเห็นของผู้เขียนพระธรรมฮีบรูเกี่ยวกับพระเยซู แต่เป็นการบันทึกพระเจ้าพระบิดาตรัสโดยตรงกับพระบุตร พระบิดาทรงเรียกพระบุตรว่า "โอ ข้าแต่พระเจ้า" แล้วทรงเรียกพระบุตรว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้า" จากนั้นทรงให้เกียรติแก่พระบุตรว่าเป็นผู้สร้างแผ่นดินและฟ้าสวรรค์ หากผู้ใดต้องการโต้แย้งว่าพระบุตรไม่เคยถูกเรียกว่าพระเจ้าในพระคัมภีร์ ผู้นั้นจะต้องอธิบายข้อนี้ ที่พระบิดาทรงเรียกพระบุตรว่าพระเจ้า)

มุมมองที่แตกต่างกัน แต่เป็นภาพเดียวกัน — บทเพลงที่เขียนขึ้นเพื่ออัครทูต และพระบิดาทรงยกมาตรัสกับพระบุตรของพระองค์

สดุดี 45:6 โอ พระเจ้าข้า พระที่นั่งของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์และเป็นนิรันดร์ ราชอาณาจักรพระกรแห่งอาณาจักรของพระองค์ก็เป็นธารพระกรเที่ยงธรรม (7) พระองค์ทรงรักความชอบธรรมและทรงเกลียดชังความชั่วช้า ฉะนั้นพระเจ้าคือพระเจ้าของพระองค์ท่านได้ทรงเจิมพระองค์ท่านไว้ ด้วยน้ำมันแห่งความยินดียิ่งกว่าพระสหายทั้งปวงของพระองค์ท่าน

โอ ข้าแต่พระเจ้า พระที่นั่งของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์นิรันดร์ → พระเจ้า คือพระเจ้าของพระองค์ ได้ทรงเจิมพระองค์ด้วยน้ำมันแห่งความยินดียิ่งกว่าพวกพ้องของพระองค์

สดุดี 102:25 เมื่อเดิมพระองค์ทรงวางรากฐานของแผ่นดินโลก และฟ้าสวรรค์เป็นพระหัตถ์กิจของพระองค์ (26) สิ่งเหล่านี้จะพินาศไป แต่พระองค์จะทรงดำรงอยู่ บรรดาสิ่งเหล่านี้จะเก่าไปเหมือนเครื่องนุ่งห่ม พระองค์จะทรงเปลี่ยนสิ่งเหล่านี้ไว้ดุจเสื้อคลุม และสิ่งเหล่านั้นก็จะเปลี่ยนแปลงไป (27) แต่พระองค์ยังทรงเป็นอย่างเดิม และปีเดือนของพระองค์จะไม่สิ้นสุด

เมื่อถึงเดิมพระองค์ทรงวางรากฐานของแผ่นดินโลก → พระองค์ทรงเป็นอยู่เหมือนเดิม และปีเดือนของพระองค์จะไม่สิ้นสุด

(ความคิดส่วนตัวของฉัน: นี่คือจุดที่การอ่านสองข้อความคู่กันเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง สดุดี 45 เป็นเพลงแห่งงานสมรส สดุดี 102 เป็นคำอธิษฐานของชายผู้ตกอยู่ในความทุกข์ยาก ในสดุดี 102 ถ้อยคำเหล่านี้กล่าวถึงพระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงสร้างโลก สดุดีทั้งสองบทถูกเขียนขึ้นก่อนการประสูติของพระเยซูที่เมืองเบธเลเฮมหลายศตวรรษ ฮีบรู บทที่ 1 อ้างอิงสดุดีทั้งสองบทนี้ ฮีบรู บทที่ 1 นำเสนอสดุดีทั้งสองบทว่าเป็นถ้อยคำของพระเจ้าพระบิดา ฮีบรู บทที่ 1 นำสดุดีทั้งสองบทมาประยุกต์ใช้กับพระบุตร จงสังเกตความแตกต่างเล็กน้อยของถ้อยคำระหว่างสดุดีต้นฉบับกับคำอ้างอิงในฮีบรู บทที่ 1 พระคัมภีร์ไม่ได้ปิดบังความแตกต่างเล็กน้อยเหล่านี้ และการศึกษานี้ก็ไม่ได้ปิดบังเช่นกัน สิ่งที่ไม่เปลี่ยนแปลงระหว่างสดุดีกับฮีบรู บทที่ 1 คือตัวตนของบุคคลที่ถ้อยคำเหล่านี้กล่าวถึง)

จ. พระเยโฮวาห์ตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า — ข้อพระคัมภีร์ที่ยุติการโต้แย้ง

J1. สดุดี 110:1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า "จงนั่งที่ขวามือของเรา จนกว่าเราจะกระทำให้ศัตรูของเจ้าเป็นแท่นรองเท้าของเจ้า" [H113 adown ■] [H3068 Yehovah ■] (2) พระเยโฮวาห์จะทรงใช้ดาบทรงฤทธิ์ของพระองค์ท่านไปจากศิโยน จงครอบครองท่ามกลางศัตรูของพระองค์ท่านเถิด

พระเยโฮวาห์ตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า จงนั่งที่ขวามือของเรา → จนกว่าเราจะกระทำศัตรูของเจ้าให้เป็นแท่นรองเท้าของเจ้า

(ความคิดส่วนตัวของฉัน: ข้อความบรรทัดเดียวในสดุดี 110:1 มีความหมายมากกว่าที่การอ่านครั้งแรกจะแสดงให้เห็น ในภาษาอังกฤษ คำทั้งสองคำถูกพิมพ์ว่า "Lord" สิ่งเดียวที่บอกความแตกต่างคือการใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ คำแรกพิมพ์ด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด คือ LORD คำที่สองไม่ได้พิมพ์ด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด เนื่องจากภาษาอังกฤษนี้เป็นคำภาษาฮีบรูที่แตกต่างกันสองคำ คำภาษาฮีบรูคำแรกคือพระนามแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า คือ เยโฮวาห์ (H3068) ตัวพิมพ์ใหญ่ในพระคัมภีร์ KJV หมายถึงคำภาษาฮีบรูที่อยู่เบื้องหลังคือ เยโฮวาห์เสมอ คำภาษาฮีบรูคำที่สองคือ อาโดเน (H113) ซึ่งเป็นคำที่หมายถึงเจ้านายหรือผู้ปกครอง รูปแบบของคำว่า อาโดเน ที่ใช้ในที่นี่อ่านว่า "องค์เจ้านายของข้าพเจ้า" ดาวิดผู้เขียนสดุดีบทนี้ บันทึกว่าพระเจ้าตรัสกับผู้ที่ซึ่งดาวิดเรียกว่าองค์เจ้านายของตนเอง บัดนี้ลองพิจารณาคำถามง่ายๆ นี้ ดาวิดเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล แล้วใครคือองค์เจ้านายของเขา คำตอบยิ่งแปลกขึ้นไปอีกเมื่อเราจำได้ว่าพระเจ้าทรงสัญญาว่าพระคริสต์จะเสด็จมาจากครอบครัวของดาวิดเอง ในหลายชั่วอายุคนต่อมา คนทั่วไปมักไม่เรียกเหลนของตนเองว่า "องค์เจ้านายของข้าพเจ้า")

J2. พระองค์ทรงถามพวกเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วยพระองค์เอง และไม่มีใครสามารถตอบได้

มัทธิว 22:41 เมื่อพวกฟาริสียังประชุมอยู่ที่นั่น พระเยซูทรงถามพวกเขาว่า (42) "พวกท่านคิดอย่างไรด้วยเรื่องพระคริสต์ พระองค์ทรงเป็นเชื้อสายของเผ่าใด" เขาตอบพระองค์ว่า "เป็นเชื้อสายของดาวิด" (43) พระองค์ตรัสถามเขาว่า "ถ้าอย่างนั้นเป็นไฉนดาวิดโดยเดชพระวิญญาณจึงได้เรียกพระองค์ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า และรับสั่งว่า (44) 'องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า จงนั่งที่ขวามือของเรา จนกว่าเราจะกระทำให้ศัตรูของท่านเป็นแท่นรองเท้าของท่าน' (45) ถ้าดาวิดเรียกพระองค์ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์จะเป็นเพียงเชื้อสายของดาวิดอย่างไรได้" (46) ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดอาจตอบพระองค์สักคำหนึ่ง ตั้งแต่วันนั้นมา ไม่มีใครกล้าซักถามพระองค์ต่อไป

ถ้าดาวิดเรียกท่านว่าองค์เจ้านาย แล้วท่านจะเป็นบุตรของดาวิดได้อย่างไร → และไม่มีผู้ใดสามารถตอบท่านได้สักคำ

(ความคิดส่วนตัวของฉัน: พระเยซูไม่ได้บอกคำตอบของคำถามของพระองค์เองแก่พวกฟาริสีในมัทธิว 22:41-46 พระองค์ทรงถามคำถามนั้นและทรงปล่อยให้พวกเขาไม่มีความคำตอบ คำถามนั้นยังคงไม่มีคำตอบแม้กระทั่งทุกวันนี้ และก็ยังคงมีคำตอบเพียงหนึ่งเดียวที่เหมาะสม พระคริสต์ทรงเป็นบุตรของดาวิดตามเนื้อหนัง และทรงเป็นองค์เจ้านายของดาวิดตามสิ่งที่พระองค์ทรงเป็นก่อนที่ดาวิดจะประสูติ)

J3. เปโตรใช้ข้อพระคัมภีร์เดียวกันนี้ในวันที่คริสตจักรเริ่มต้น

กิจการของอัครทูต 2:32 พระเยซูนี้พระเจ้าได้ทรงบันดาลให้คืนพระชนม์แล้ว ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นพยานในข้อนี้ (33) เหตุฉะนั้นเมื่อพระหัตถ์เบื้องขวาของพระเจ้าได้ทรงตั้งพระองค์ขึ้น และครั้นพระองค์ได้ทรงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์จากพระบิดาตามพระสัญญา พระองค์ได้ทรงเทฤทธิ์เดชนี้ลงมา ดังที่ท่านทั้งหลายได้ยินและเห็นแล้ว (34) เหตุที่ท่านดาวิดไม่ได้ขึ้นไปยังสวรรค์ แต่ท่านได้กล่าวว่า 'องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า จงนั่งที่ขวามือของเรา' (35) จนกว่าเราจะกระทำให้ศัตรูของท่านเป็นแท่นรองเท้าของท่าน' (36) เหตุฉะนั้นในหัวใจวานอัสราเอลทั้งปวงทราบแน่นอนว่า พระเจ้าได้ทรงยกพระเยซูนี้ ซึ่งท่านทั้งหลายได้ตรึงไว้ที่กางเขน ทรงตั้งขึ้นให้เป็นทั้งองค์พระผู้เป็นเจ้าและเป็นพระคริสต์"

ดาวิดมิได้ขึ้นไปยังฟาสวรรค์ → พระเจ้าทรงตั้งพระเยซูของคัมภีร์ ผู้ที่ท่านทั้งหลายได้ตรึงไว้ที่กางเขน ให้เป็นทั้งองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: คำโต้แย้งของเปโตรในกิจการ 2:29-36 นั้นสั้นมาก คำโต้แย้งของเปโตรไม่ต้องอาศัยความฉลาดแกมโกงใดๆ ดาวิดเขียนถึงบางคนที่นั่งลงเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า ดาวิดไม่เคยขึ้นไปนั่งเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าเลย คนหนึ่งสามารถไปดูอุโมงค์ฝังศพของดาวิดได้ เปโตรกล่าวไว้เมื่อไม่กี่ชั่วย่อนหน้านั้น ฉะนั้นเพลงสดุดีนี้จึงไม่ได้กล่าวถึงดาวิด แล้วเปโตรก็เอ่ยชื่อบุคคลที่เพลงสดุดีนี้กล่าวถึง เปโตรเอ่ยชื่อบุคคลนี้โดยไม่ผ่อนปรนแม้แต่หน่อย ว่า "พระเยซูของคัมภีร์แหละที่ท่านทั้งหลายได้ตรึงไว้ที่กางเขน" เปโตรเรียกบุคคลนี้ว่า "ทั้งองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์")

J4. unเพลงสรรเสริญบทเดียวกันนี้กล่าวอีกสิ่งหนึ่ง — และหนังสือฮีบรูสร้างข้อโต้แย้งทั้งหมดบนสิ่งนั้น

สดุดี 110:4 พระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณแล้วและจะไม่เปลี่ยนพระทัยของพระองค์ว่า "เจ้าเป็นปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างของเมลคีเซเดค"

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปฏิญาณไว้แล้ว และจะไม่ทรงเปลี่ยนพระทัย → ท่านเป็นปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างเมลคีเซเดค

ฮีบรู 5:5 ในท่านองเดียวกัน พระคริสต์ก็ไม่ได้ทรงยกย่องพระองค์เองขึ้นเป็นมหาปุโรหิต แต่เป็นโดยพระเจ้า ผู้ได้ตรัสกับพระองค์ว่า 'ท่านเป็นบุตรของเรา วันนี้เราได้ให้กำเนิดแก่ท่านแล้ว' (6) เหมือนพระองค์ได้ตรัสอีกแห่งหนึ่งว่า 'ท่านเป็นปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างของเมลคีเซเดค'

พระคริสต์มิได้ทรงยกย่องพระองค์เองให้เป็นมหาปุโรหิต → ท่านเป็นปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างเมลคีเซเดค

ฮีบรู 7:3 บิดามารดาและตระกูลของท่านก็ไม่มี วันเกิดวันตายก็เช่นกัน แต่เป็นเหมือนพระบุตรของพระเจ้า เมลคีเซเดคนั้นแหละดำรงอยู่เป็นปุโรหิตชั่วกัปชั่วกัลป์

ไม่มีเริ่มต้นแห่งวันหรือสิ้นสุดแห่งชีวิต → ดำรงอยู่เป็นปุโรหิตตลอดไป

ฮีบรู 7:24 แต่ฝ่ายพระองค์นี้ โดยเหตุที่พระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์ ตำแหน่งปุโรหิตของพระองค์จึงไม่แปรปรวน (25) ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงสามารถเป็นนิตย์ที่จะช่วยคนที่ได้เข้ามาถึงพระเจ้าโดยทางพระองค์นั้นให้ได้รับความรอด เพราะว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิตย์เพื่อเสนอความให้คนเหล่านั้น

พระองค์ทรงดำรงอยู่เป็นนิตย์ + ทรงมีตำแหน่งปุโรหิตที่ไม่เปลี่ยนแปลง → พระองค์ทรงสามารถช่วยพวกเขาให้รอดได้จนถึงที่สุด

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: สดุดีบทหนึ่งบทหนึ่งบรรจบเนื้อหามากมาย สดุดี 110 กล่าวถึงผู้หนึ่งที่ดาวิดเรียกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านประทับ ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า สดุดี 110 กล่าวถึงกษัตริย์ผู้ปกครองจากศิโยน สดุดี 110 กล่าวถึงปุโรหิตเป็นนิตย์ ตามอันดับที่เก่าแก่กว่าตำแหน่งปุโรหิตของอัสราเอล ซึ่งพระเจ้าทรงปฏิญาณไว้ด้วยคำสาบานที่พระเจ้าจะไม่ทรงถอนคืน ในอัสราเอลโบราณ ธรรมเนียมปฏิบัติได้แยกตำแหน่งกษัตริย์และตำแหน่งปุโรหิตออกจากกัน ชายคนหนึ่งไม่ได้รับอนุญาตให้ดำรงทั้งสองตำแหน่งภายใต้ธรรมเนียมปฏิบัตินั้น สดุดี 110 มอบทั้งสองตำแหน่งให้แก่บุคคลผู้เดียว หนังสือฮีบรูใช้เวลาหลายบทอธิบายว่าบุคคลนั้นคือผู้ใด)

K. ทรงเป็นขึ้นจากอุโมงค์ฝังศพ — และทรงพระชนม์อยู่ในท่าน

K1. ข้อเท็จจริงนั้นเอง และวิธีที่ได้รับการถ่ายทอดมา

1 โครินธ์ 15:3 เรื่องซึ่งข้าพเจ้ารับไว้นั้น ข้าพเจ้าได้ประกาศแก่ท่านทั้งหลายก่อน คือว่าพระคริสต์ได้ทรงวายพระชนม์เพราะบาปของเราทั้งหลาย ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ (4) และทรงถูกฝังไว้ แล้ววันที่สามพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาใหม่ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์นั้น

พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพราะบาปทั้งหลายของเราตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ + พระองค์ทรงถูกฝังไว้ + พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาใหม่ในวันที่สาม

1 โครินธ์ 15:20 แต่บัดนี้พระคริสต์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว และทรงเป็นผลแรกในพวกคนทั้งหลายที่ได้ล่วงหลับไปแล้วนั้น

พระคริสต์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว และทรงเป็นผลแรกในบรรดาคนที่ล่วงหลับไปแล้ว

K2. การฟื้นคืนพระชนม์พิสูจน์อะไรเกี่ยวกับพระองค์

โรม 1:3 เกี่ยวกับพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้บังเกิดในเชื้อสายของดาวิดฝ่ายเนื้อหนัง (4) แต่ฝ่ายพระวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์นั้นบังเกิดด้วยฤทธิ์เดช คือโดยการเป็นขึ้นมาจากความตายว่า เป็นพระบุตรของพระเจ้า

ทรงบังเกิดจากเชื้อสายของดาวิดตามเนื้อหนัง → ทรงได้รับการประกาศว่าเป็นพระบุตรของพระเจ้าด้วยฤทธิ์เดช โดยการเป็นขึ้นมาจากความตาย

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: เปาโลวางคำตอบทั้งสองส่วนไว้ในประโยคเดียวกันอีกครั้ง ตามลำดับ ใน โรม 1:3-4 พระเยซูทรงมาจากเชื้อสายของดาวิด ตามเนื้อหนัง พระเยซูทรงได้รับการประกาศว่าทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าด้วยฤทธิ์เดช โดยการทรงเป็นขึ้นจากความตาย บุคคลใดก็สามารถอ้างได้ว่าตนเป็นพระบุตรของพระเจ้า มีเพียงพระเยซูเท่านั้นที่การอ้างนั้นได้รับการพิสูจน์ด้วยการทรงเป็นขึ้นจากความตาย)

K3. พันธสัญญาเดิมกล่าวไว้ก่อน

สดุดี 16:10 เพราะพระองค์จะไม่ทรงทิ้งจิตวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในนรก ทั้งจะไม่ทรงให้อหังคารสิทธิ์ของพระองค์เปื้อยเน่าไป (11) พระองค์จะทรงสำแดงวิถีแห่งชีวิตแก่ข้าพระองค์ ต่อพระพักตร์พระองค์มีความชื่นบานอย่างเปี่ยมล้น ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์มีความพลิดเพลินอยู่เป็นนิตย์

พระองค์จะไม่ทรงละทิ้งจิตวิญญาณของข้าพเจ้าไว้ในนรก → ทั้งจะไม่ทรงยอมให้อหังคารสิทธิ์ของพระองค์เห็นความเปื้อยเน่า

กิจการของอัครทูต 2:29 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้ามีใจกล้าที่จะกล่าวแก่ท่านทั้งหลายถึงดาวิดบรรพบุรุษของเราว่า ท่านสิ้นพระชนม์แล้วถูกฝังไว้ และอุโมงค์ฝังศพของท่านยังอยู่กับเราจนถึงทุกวันนี้ (30) ท่านเป็นศาสดาพยากรณ์และทราบวาทะพระเจ้าตรัสสัญญาไว้แก่ท่านด้วยพระปณิธานว่า พระองค์จะทรงประทานผู้หนึ่งจากบ้านเอวของท่าน และตามเนื้อหนังนั้น พระองค์จะทรงยกพระคริสต์ให้ประทับบนพระที่นั่งของท่าน (31) ดาวิดก็ทรงล่วงรู้เหตุการณ์นี้ก่อน จึงทรงกล่าวถึงการคืนพระชนม์ของพระคริสต์ว่า จิตวิญญาณของพระองค์ไม่ต้องละไว้ในนรก ทั้งพระมั่งสละของพระองค์ก็ไม่เปื้อยเน่าไป

ดาวิดได้สิ้นชีวิตและถูกฝังไว้แล้ว → ท่านได้เห็นการณ์นี้ล่วงหน้าและกล่าวถึงการเป็นขึ้นจากตายของพระคริสต์

K4. และบัดนี้ — พระองค์ทรงพระชนม์อยู่ในผู้คนที่พระองค์ทรงช่วยให้รอด

โรม 8:11 แต่ถ้าพระวิญญาณของพระองค์ ผู้ทรงชุบให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตายทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย พระองค์ผู้ทรงชุบให้พระคริสต์เป็นขึ้นมาจากความตายแล้วนั้น จะทรงกระทำให้กายซึ่งต้องตายของท่าน เป็นขึ้นมาใหม่ด้วย โดยพระวิญญาณของพระองค์ซึ่งทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย

พระวิญญาณของพระองค์ผู้ทรงให้พระเยซูเป็นขึ้นจากตายสถิตอยู่ในท่าน → พระองค์จะทรงให้กายซึ่งจะต้องตายของท่านมีชีวิตด้วย

กาลาเทีย 2:20 ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว แต่ข้าพเจ้าก็ยังมีชีวิตอยู่ ไม่ใช่ข้าพเจ้าเองมีชีวิตอยู่ต่อไป แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า และชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำเนินอยู่โดยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า ผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระคริสต์ → ไม่ใช่ข้าพเจ้าอีกต่อไป แต่พระคริสต์ทรงพระชนม์อยู่ในข้าพเจ้า

โคโลสี 1:27 พระเจ้าทรงชอบพระทัยที่จะสำแดงให้คนต่างชาติรู้ว่า อะไรเป็นความมั่งคั่งของสงสาราศีแห่งข้อลึกลับนี้คือที่พระคริสต์ทรงสถิตในท่านอันเป็นที่หวังแห่งสงสาราศี [G3466 musterion ■]

ความลึกลับนี้ = พระคริสต์ในท่านทั้งหลาย ความหวังแห่งศักดิ์ศรี

ยอห์น 14:23 พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "ถ้าผู้ใดรักเรา ผู้นั้นจะประพฤติตามคำของเรา และพระบิดาของเราจะทรงรักเขา แล้วพระบิดากับเราจะมาหาเขาและจะอยู่กับเขา

ถ้าผู้ใดรักเรา ผู้นั้นจะรักษาคำของเรา → เราจะมาหาเขา และจะอยู่กับเขา

(ความคิดส่วนตัวของฉัน: จงติดตามแนวทางทั้งหมดของการศึกษานี้ไปจนถึงข้อสรุป พระเยซูทรงอยู่กับพระบิดาก่อนที่สิ่งใดจะถูกสร้างขึ้น พระเยซูทรงปรากฏแก่มนุษย์ในพันธสัญญาเดิม และคนเหล่านั้นก็มีชีวิตอยู่ พระเยซูประสูติจากสตรีในเมืองเสเลเกา แห่งหนึ่ง พระเยซูถูกประหารบนภูเขา บอนไม์ นอกเมือง พระเยซูทรงออกมาจากอุโมงค์ฝังศพ พระคัมภีร์บันทึกกล่าวว่าพระเยซูทรงพระชนม์อยู่ในตัวมนุษย์ ข้อสรุปนี้คือสิ่งที่การ

ศึกษานี้มุ่งไปตลอดมา จุดประสงค์ของการศึกษานี้ไม่เคยเป็นการเอาชนะการโต้แย้งว่าพระเยซูคือใคร จุดประสงค์ของการศึกษานี้คือ ผู้ที่ทรงเป็นทั้งหมดนี้ทรงปรารถนาจะสถิตอยู่ภายในท่าน จงสังเกตยอห์น 14:23 ด้วย: "เราทั้งสองจะมา" เสียงพหูพจน์ที่เปิดพระคัมภีร์ในปฐมกาล 1:26 ยังคงปรากฏอยู่ที่นี้)

L. พระองค์จะเสด็จกลับมา — และทางเลือกที่คงอยู่ตลอดไป

L1. พระองค์กำลังเสด็จมา และทุกดวงตาจะเห็นพระองค์

กิจการของอัครทูต 1:9 เมื่อพระองค์ตรัสเช่นนั้นแล้ว ในขณะที่เขาทั้งหลายกำลังพินิจดู พระองค์ก็ถูกรับขึ้นไป และมีเมฆคลุมพระองค์ให้พ้นสายตาของเขา (10) เมื่อเขากำลังเขม่นดูฟ้าเวลาที่พระองค์เสด็จขึ้นไปนั้น ดูเถิด มีชายสองคนสวมเสื้อขาวมายืนอยู่ข้างๆเขา (11) สองคนนั้นกล่าวว่า "ชาวกาลิลีเอ๋ย เหตุไฉนท่านจึงยืนเขม่นดูฟ้าสวรรค์ พระเยซูองค์นี้ซึ่งทรงรับไปจากท่านขึ้นไปยังสวรรค์นั้น จะเสด็จมาอีกเหมือนอย่างที่ท่านทั้งหลายได้เห็นพระองค์เสด็จไปยังสวรรค์นั้น"

พระเยซูองค์นี้เองจะเสด็จกลับมาอีกเหมือนอย่างที่ท่านทั้งหลายได้เห็นพระองค์เสด็จขึ้นไปสู่สวรรค์นั้น

วิวรณ์ 1:7 ดูเถิด พระองค์จะเสด็จมาในเมฆ และนัยน์ตาทุกดวงและคนเหล่านั้นที่ได้แทงพระองค์จะเห็นพระองค์ และมนุษย์ทุกชาติทั่วโลกจะรำไห้เพราะพระองค์ จงเป็นไปอย่างนั้น เอเมน

ทุกนัยน์ตาจะเห็นพระองค์ + คนทั้งหลายที่ได้แทงพระองค์นั้นด้วย

L2. 2 เธสะโลนิกา 1:7 และที่จะทรงให้ท่านทั้งหลายที่รับความยากลำบากนั้น ได้รับความบรรเทาด้วยกันกับเรา เมื่อพระเยซูเจ้าจะปรากฏองค์จากสวรรค์ พร้อมกับหมู่ทูตสวรรค์ผู้มีฤทธิ์ของพระองค์ [G1557 ekdikesis ■] (8) ในเปลวเพลิงจะลงโทษสนองคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเจ้า และแก่คนที่ไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา (9) คนเหล่านั้นจะได้รับโทษอันเป็นความพิณาศินิรันดร์ พ้นไปจากพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า และจากสง่าราศีแห่งพระอาณาจักรของพระองค์ (10) ในวันนั้น เมื่อพระองค์จะเสด็จมาเพื่อรับเกียรติในพวกวิสุทธิชนของพระองค์ และเพื่อให้เป็นที่ยึดศรัทธาใจแก่คนทั้งปวงที่เชื่อ (เพราะท่านก็ได้เชื่อคำพยานของเรา)

ด้วยเปลวเพลิง ทรงลงโทษแก่คนที่ไม่รู้จักพระเจ้า และไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐ → เมื่อพระองค์เสด็จมาเพื่อรับพระสิริในวิสุทธิชนของพระองค์

(ความคิดส่วนตัวของฉัน: อ่าน 2 เธสะโลนิกา 1:8 อย่างช้าๆ 2 เธสะโลนิกา 1:8 กล่าวถึงคนสองกลุ่ม ไม่ใช่กลุ่มเดียว กลุ่มแรกไม่รู้จักพระเจ้า กลุ่มที่สองไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐ การรู้จักและการเชื่อฟังถูกกล่าวไว้ด้วยกันในข้อเดียวกัน สังเกต 2 เธสะโลนิกา 1:10 ด้วย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของประโยคเดียวกัน การเสด็จมาครั้งเดียวกันของพระเยซูที่เป็นไฟสำหรับคนกลุ่มหนึ่งนั้น เป็นพระสิริสำหรับคนอีกกลุ่มหนึ่ง นี่คือการลงโทษเท่านั้น ว่าคนคนหนึ่งจะอยู่ฝ่ายใดของเหตุการณ์นั้น ถูกตัดสินใจในตอนนี้ ไม่ใช่ภายหลัง)

L3. วิวรณ์ 19:11 แล้วข้าพเจ้าได้เห็นสวรรค์เปิดออก และดูเถิด มีม้าขาวตัวหนึ่ง พระองค์ผู้ทรงมานั้นมีพระนามว่า "สัตย์ซื่อและสัตย์จริง" พระองค์ทรงพิพากษาและกระทำสงครามด้วยความชอบธรรม (12) พระเนตรของพระองค์ดุจเปลวไฟ และบนพระเศียรของพระองค์มีมงกุฎหลายอัน และพระองค์ทรงมีพระนามจารึกไว้ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้จักเลย นอกจากพระองค์เอง (13) พระองค์ทรงฉลองพระองค์ที่จุ่มเลือด และพระนามที่เรียกพระองค์นั้นคือ "พระวาตะของพระเจ้า"

พระองค์ผู้ทรงประทับบนหลังม้านั้นมีพระนามว่าชื่อสัตย์และสัตย์จริง → พระนามของพระองค์ได้ชื่อว่าพระวาตะของพระเจ้า

วิวรณ์ 19:16 พระองค์ทรงมีพระนามจารึกที่ฉลองพระองค์ และที่ต้นพระอุรุษของพระองค์ว่า "พระมหากษัตริย์แห่งมหากษัตริย์ทั้งปวงและเจ้านายแห่งเจ้านายทั้งปวง"

พระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งปวง และพระเจ้าเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งปวง

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: สังเกตข้อความสั้นๆ ข้อหนึ่งในวิวรณ์ 19:12 พระเยซูทรงมีพระนามที่เขียนไว้ซึ่งไม่มีใครรู้จัก แต่พระองค์เพียงผู้เดียวทรงทราบพระนามนั้น พระนามที่การศึกษานี้ได้รับปรากฏอยู่ในตอนเดียวกันนี้ พระนามเหล่านั้นคือ สัตย์ซื่อและสัตย์จริง พระวาระของพระเจ้า กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย และเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย)

L4. หนังสือเล่มต่าง ๆ ถูกเปิดออก

วิวรณ์ 20:11 ข้าพเจ้าได้เห็นพระที่นั่งใหญ่สีขาว และเห็นพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น และแผ่นดินโลกและฟ้าอากาศก็อันตรธานไปจากพระพักตร์พระองค์ และไม่มีที่อยู่อำหรับแผ่นดินโลกและฟ้าอากาศนั้นต่อไปเลย (12) ข้าพเจ้าได้เห็นบรรดาผู้ที่ตายแล้ว ทั้งผู้น้อยและผู้นิ่ง ยืนอยู่จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า และหนังสือต่างๆก็เปิดออก หนังสืออีกม้วนหนึ่งก็เปิดออกด้วย คือหนังสือแห่งชีวิต และผู้ที่ตายไปแล้วก็ถูกพิพากษาตามข้อความที่จารึกไว้ในหนังสือเหล่านั้น ตามที่เขาได้กระทำ (13) ทะเลก็ส่งคืนคนทั้งหลายที่ตายในทะเล ความตายและนรกก็ส่งคืนคนทั้งหลายที่อยู่ในที่เหล่านั้น และคนทั้งหลายก็ถูกพิพากษาตามการกระทำของตนหมดทุกคน (14) แล้วความตายและนรกก็ถูกผลักทิ้งลงไปในบึงไฟ นี่แหละเป็นความตายครั้งที่สอง (15) และผู้ใดที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิต ผู้นั้นก็ถูกทิ้งลงไปในบึงไฟ

หนังสือม้วนเหล่านั้นถูกเปิดออก + หนังสือม้วนอีกเล่มหนึ่งถูกเปิดออก ซึ่งก็คือหนังสือแห่งชีวิต → ผู้ใดที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตก็ถูกทิ้งลงไปในบึงไฟ

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: หนังสือสองประเภทปรากฏที่พระที่นั่งในวิวรณ์ 20:12 หนังสือประเภทหนึ่งบันทึกสิ่งที่ผู้คนได้กระทำ อีกประเภทหนึ่งบันทึกชื่อ เรียกว่าหนังสือแห่งชีวิต วิวรณ์ 20:12 ไม่ได้กล่าวว่ามิได้ได้รับความรอดโดยสิ่งที่บันทึกไว้ในหนังสือแห่งการกระทำ วิวรณ์ 20:15 กล่าวว่าสิ่งเดียวที่ตัดสินผลลัพธ์คือชื่อของบุคคลนั้นถูกจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตหรือไม่)

L5. ทางเลือก ที่กล่าวไว้อย่างชัดเจนที่สุดแก่ที่พระคัมภีร์เคยกล่าวสิ่งใด

ยอห์น 3:18 ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็ไม่ต้องถูกพิพากษา แต่ผู้ที่ไม่ได้เชื่อก็ต้องถูกพิพากษาอยู่แล้ว เพราะเขามีได้เชื่อในพระนามพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า

ผู้ที่ไม่เชื่อก็ถูกพิพากษาลงโทษอยู่แล้ว

ยอห์น 3:36 ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ ผู้ที่ไม่เชื่อในพระบุตรก็จะไม่เห็นชีวิต แต่พระพิโรธของพระเจ้าตกอยู่กับเขา

ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์

โรม 6:23 เพราะว่าการค่าจ้างของความบาปคือความตาย แต่ของประทานของพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

ค่าจ้างของความบาปคือความตาย → แต่ของประทานจากพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์โดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: โรม 6:23 เป็นข้อพระคัมภีร์หลักของการศึกษาทั้งหมดนี้ โรม 6:23 เป็นประโยคสั้นๆ ประโยคเดียวที่มีสองส่วน บาปมีค่าจ้างที่ต้องชำระ และค่าจ้างนั้นคือความตาย ค่าจ้างนั้นถูกชำระได้สองทาง ทางหนึ่งคือบุคคลนั้นชำระเองตลอดไป หรืออีกทางหนึ่งคือบุคคลนั้นรับสิ่งที่พระเยซูทรงชำระไว้แล้วในฐานะของประทาน นั่นคือการเลือกทั้งหมด ไม่มีใครหลีกเลี่ยงการเลือกนี้ได้ เพราะการไม่เลือกก็เหมือนกับ การเลือกทางแรก ทุกสิ่งในการศึกษานี้ ตั้งแต่ "ให้เราสร้างมนุษย์" ในปฐมกาล 1:26 จนถึงพระที่นั่งในวิวรณ์ 20 ล้วนมุ่งไปสู่การตัดสินใจนั้นเพียงหนึ่งเดียว ยังมีเวลาที่จะทำการตัดสินใจนั้น พระเยซูยังทรงเรียกอยู่)

L6. กิจการของอัครทูต 4:12 ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย ด้วยว่านามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้ ไม่ทรงโปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วได้ฟ้า"

ในผู้อื่นไม่มีความรอดเลย → ไม่มีนามอื่นใดภายใต้ฟ้าสวรรค์ที่ประทานแก่มนุษย์ ซึ่งเราทั้งหลายจะต้องรอดโดยนามนั้น

ปิดท้าย

วิวรณ์ 22:17 พระวิญญาณและเจ้าสาวตรัสว่า "เชิญมาเถิด" และให้ผู้ที่ได้ยินกล่าวว่า "เชิญมาเถิด" และให้ผู้กระหายเข้ามา ผู้ใดมีใจปรารถนา ก็ให้ผู้นั้นมารับน้ำแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย

พระวิญญาณและเจ้าสาวตรัสว่า เชิญมาเถิด → ผู้ใดที่มีใจปรารถนา ก็ให้ผู้นั้นมารับน้ำแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย

ยอห์น 3:17 เพราะว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงใช้พระบุตรของพระองค์เข้ามาในโลกเพื่อจะพิพากษาโลก แต่เพื่อช่วยโลกให้รอดโดยพระบุตรนั้น

พระเจ้ามิได้ทรงใช้พระบุตรเข้ามาในโลกเพื่อพิพากษาลงโทษโลก → แต่เพื่อโลกจะได้รับความรอดโดยพระองค์

(ความคิดส่วนตัวของข้าพเจ้า: ค่าเชื่อเชิญสุดท้ายในพระคัมภีร์นั้นไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ เลย และมีไว้สำหรับทุกคน ค่าที่ใช่คือ "ผู้ใด" คำนั้นไม่ได้ละเว้นใครไว้เลย โดยตั้งใจ มันไม่ได้ละเว้นคนที่เลวร้ายที่สุดที่กำลังอ่านบทศึกษานี้อยู่ หรือคนที่ปฏิเสธมาแล้วหลายปี พระเยซู ผู้ทรงเป็นทั้งหมดนี้ คือผู้ที่ตรัสว่า จงมา สิ่งเดียวที่คนคนหนึ่งต้องทำก็คือมาและรับน้ำแห่งชีวิตนั้น)

แบบทดสอบฝึกฝน

1. **ปฐมกาล 1:26** — และพระเจ้าตรัสว่า ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาของเรา

- a) ตามอย่างของเรา
- b) ดูเถิด ดินนี้หนา
- c) พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระเจ้า

2. **อิสยาห์ 7:14** — ดูเถิด หญิงพรหมจารีคนหนึ่งจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง

- a) และเจ้าจะเรียกนามของท่านว่า เยชู
- b) และเจ้าจะเรียกนามของท่านว่า อิมมานูเอล
- c) และเขาจะเรียกนามของพระองค์ว่า อิมมานูเอล

3. **สุริยคติ 13:22** — มาโนอาห์จึงกล่าวแก่ภรรยาของเขาว่า เราทั้งสองจะต้องตายแน่:

- a) เพราะข้าพเจ้าเป็นคนริมฝีปากไม่สะอาด
- b) เพราะสถานที่ซึ่งเจ้ายืนอยู่นั้นเป็นดินแดนศักดิ์สิทธิ์
- c) เพราะเราได้เห็นพระเจ้า

4. สดุดี 110:1 — พระเยโฮวาห์ตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า จงนั่งที่ขวามือของเรา
- จนกว่าเราจะกระทำศัตรูของเจ้าให้เป็นแท่นรองเท้าของเจ้า
 - จนครบครองท่ามกลางศัตรูของเจ้า
 - จนกว่าเราจะกระทำศัตรูของเจ้าให้เป็นแท่นรองเท้าของเจ้า
5. สิบร 1:8 — แต่ตรัสถึงพระบุตรว่า โอ พระเจ้า พระที่นั่งของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์นิรันดร์
- ธารพระกรแห่งความชอบธรรมเป็นธารพระกรแห่งราชอาณาจักรของพระองค์
 - ธารพระกรแห่งราชอาณาจักรของพระองค์เป็นธารพระกรที่เที่ยงธรรม
 - และการปกครองจะอยู่บนปากของท่าน
6. ปฐมกาล 22:8 — พระเจ้าจะทรงจัดหาลูกแกะสำหรับเครื่องเผาบูชาด้วยพระองค์เอง
- และวางไว้บนอิสอัคบุตรชายของตน
 - ดังนั้นเขาทั้งสองจึงเดินไปด้วยกัน
 - จงดูไฟและพิน
7. 2 เรสะโลนิกา 1:9 — ผู้ซึ่งจะได้รับโทษอันตรายเป็นนิรันดร์จากพระพิภพขององค์พระผู้เป็นเจ้า:
- และจากพระสิริแห่งฤทธาภาพของพระองค์
 - ซึ่งเป็นความตายครั้งที่สอง
 - และเพื่อพระสิริแห่งพระบารมีของพระองค์

เฉลยคำตอบ: 1-a, 2-b, 3-c, 4-c, 5-a, 6-b, 7-a

พยานเบื้องหลังคำตอบนี้

คำตอบนี้ไม่ได้ตั้งอยู่บนเสียงของผู้เขียนคนเดียว โมเสส โยชูวา ผู้เขียนพระธรรมผู้วินิจฉัย ผู้เขียนพระธรรมพงศาวดาร และดาวิด ทุกคนต่างมีส่วนร่วมในเรื่องนี้ เช่นเดียวกับอิสยาห์ มีคาห์ และมาลาคี เช่นเดียวกับมัทธิว ลูคา และยอห์น เปโตร รกแล้วในวันเพนเทคอสต์ ฟิลิปกล่าวบนถนนที่เปเลียว เปาโลเขียนไว้ในจดหมายแปดฉบับ ผู้เขียนพระธรรมสิบรูปดท่าย เรื่องนี้ นั่นคือเสียงสิบห้าเสียง ตลอดยี่สิบแปดพระธรรมในพระคัมภีร์ ตั้งแต่บทแรกของพระธรรมปฐมกาลจนถึงบทสุดท้ายของพระธรรมวิวรณ์ เสียงทั้งสิบห้านี้กล่าวสิ่งเดียวกันเกี่ยวกับบุคคลเดียวกัน

การศึกษานี้แยกแยะแบบอย่างไร

→ เราเข้าไปยังความสว่างอย่างไร: ไม่ที่วางบนหลังของอิสอัค (ปฐมกาล 22:6) และไม่กางเขนที่วางบนหลังของพระบุตร (ยอห์น 19:17) เราปรากฏบนภูเขา พระกายปรากฏภายนอกเมือง

คำพูดมีความสำคัญอย่างไร: คำภาษาอังกฤษคำเดียวคือ "LORD" แทนคำภาษาฮีบรูสองคำที่แตกต่างกันในสดุดี 110:1 คำภาษาฮีบรูทั้งสองคำคือ เยโฮวาห์ (H3068) และ อาโดเน (H113) ข้อโต้แย้งทั้งหมดที่พระเยซูทรงยกขึ้นมาในมัทธิว 22:45 ตั้งอยู่บนความแตกต่างนั้น

→ สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับคุณอย่างไร: พระเยซูไม่ใช่เพียงผู้ที่เสด็จมาแล้วเท่านั้น พระเยซูไม่ใช่เพียงผู้ที่เสด็จมาแล้วเท่านั้น พระเยซูคือผู้ที่ทรงประสงค์จะดำรงอยู่ในตัวคุณเดี๋ยวนี้ (โคโลสี 1:27, กาลาเทีย 2:20)

→ สิ่งนี้หมายความว่าอย่างไรสำหรับนิรันดร์กาล: คำอ้างของความบาปคือความตาย แต่ของประทานจากพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา (โรม 6:23) นั่นเป็นเพียงสองวิธีเดียวกันเท่านั้นที่มนุษย์จะชำระหนี้แห่งบาปได้

เส้นทางแยก: สดุดี 110:4 และหนังสือฮีบรูบทที่ 7 เปิดเผยให้เห็นถึงหลักคำสอนทั้งหมดเรื่องตำแหน่งปุโรหิตของเมลคีเซเดค หลักคำสอนนี้พรรณนาถึงกษัตริย์และปุโรหิตที่รวมกันอยู่ในบุคคลเดียว ซึ่งมีมาก่อนธรรมเนียมบัญญัติ และได้รับการยืนยันด้วยคำปฏิญาณที่พระเจ้าจะไม่ทรงเรียกคืน หลักคำสอนนี้สมควรได้รับการศึกษาอย่างละเอียดในตัวของมันเอง

→ เส้นทางแยก: คำว่า "เรา" และ "ของเรา" ใน ปฐมกาล 1:26 เมื่อนำมาประกอบกับคำว่า "พระเยโฮวาห์องค์เดียว" ใน เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4 เปิดออกสู่การศึกษาเรื่องพระเจ้าสามพระบุคคลอย่างเต็มรูปแบบ พระเจ้าสามพระบุคคลนี้คือพระเจ้าองค์เดียว โดยมีพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถูกกล่าวถึงในฐานะพระบุคคลที่แยกจากกันตลอดทั้งพระคัมภีร์ การศึกษานี้เพียงแค่แตะขอบของการศึกษาเต็มรูปแบบเท่านั้น

→ ทางแยกเล็กน้อย: 2 เรสะโลนิกา 1:7-10 และวิวรณ์ 19:11-16 เปิดไปสู่หลักคำสอนทั้งหมดเรื่องการเสด็จกลับมาของพระเยซู หลักคำสอนนี้รวมถึงความแน่นอนของการเสด็จกลับมาของพระเยซู ความจับพลันของการเสด็จกลับมาของพระเยซู และคำบัญชาให้เฝ้าคอยการเสด็จกลับมาของพระเยซู จงกล่าวให้ชัดเจนว่า พระคัมภีร์ระบุความแน่นอนของการเสด็จกลับมาของพระเยซู และปฏิเสธที่จะให้กำหนดเวลาของการเสด็จกลับมาของพระเยซู (มัทธิว 24:36, กิจการ 1:7) พันธกิจนี้ปฏิเสธที่จะให้กำหนดเวลาของการเสด็จกลับมาของพระเยซูเช่นกัน

เส้นทางแยก: ปฐมกาล 3:15 เรื่องเชื้อสายของหญิงนั้น เปิดเผยให้เห็นถึงเส้นด้ายทั้งหมดของเชื้อสายที่ทรงสัญญาไว้ เส้นด้ายนี้ทอดผ่านอับราฮัม (ปฐมกาล 22:18) ผ่านดาวิด (สดุดี 132:11) และถูกระบุชื่ออย่างชัดเจนในกาลาเทีย 3:16

→ การเผยให้เห็นที่เป็นไปได้: ยาโคบถามผู้ที่ปล้ำสู้ในปฐมกาล 32 ถึงชื่อของผู้ปล้ำสู้ตัวเอง และถูกปฏิเสธ (ปฐมกาล 32:29) มาโนอาห์ถามทูตของพระเยโฮวาห์ถึงชื่อของทูตนั้นเอง และได้รับคำตอบว่าชื่อนั้นคือ PILIY (H6383) แปลว่าเกินกว่าที่จะรู้ได้ (ผู้วินิจฉัย 13:18) แล้วอิสยาห์กล่าวว่าทูตที่ประสูติมาเพื่อเรานั้นจะทรงเรียกว่า มหิศธรรย PELE (H6382) จากรากศัพท์เดียวกันนั้น (อิสยาห์ 9:6) พระนามที่ถูกซ่อนไว้ไม่ให้เปิดเผยในพันธสัญญาเดิมนั้น ได้รับการประกาศเหนือการคนคนหนึ่ง ในตอนจบของพระคัมภีร์ ขณะทรงเสด็จออกจากฟ้าสวรรค์ พระเยซูทรงมีพระนามที่ไม่มีมนุษย์คนใดรู้จัก เว้นแต่พระองค์เองเท่านั้น (วิวรณ์ 19:12) พระนามนั้นถูกประทานให้แล้ว และพระนามนั้นก็ยังลึกซึ้งยิ่งกว่าการศึกษาที่ได้บอกไว้

คำเชิญที่เปิดกว้าง — ไม่ว่าท่านจะเป็นใคร โปรดอ่านต่อไป

คุณไม่จำเป็นต้องเป็นคริสเตียนเพื่อจะอ่านการศึกษานี้ หลายสิ่งอาจนำคุณมาที่นี่ การค้นหาอาจนำคุณมาที่นี่ การโต้เถียงอาจนำคุณมาที่นี่ คำถามที่คุณแบกไว้มานานหลายปีอาจนำคุณมาที่นี่ ความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับความเชื่อของคนอื่นอาจนำคุณมาที่นี่ ทุกสิ่งบนเว็บไซต์นี้เป็นของคุณ ไม่มีค่าใช้จ่าย เป็นภาษาของคุณเอง เราไม่เคยถามชื่อของคุณ เราไม่เคยถามประเทศของคุณ เราไม่เคยถามว่าคุณเชื่ออะไร การศึกษาเพียงเรื่องเดียวไม่อาจบรรยายพระเยซูได้อย่างครบถ้วน เราทบทวนทุกสิ่งที่เราได้ให้กับคำถามนี้ และการศึกษานี้ก็ยังคงเดินเพียงเส้นทางเดียวผ่านพระคัมภีร์ พระเยซูทรงดำรงอยู่ก่อนปฐมกาล พระเยซูทรงดำรงอยู่ในเวลานี้ พระเยซูจะเสด็จกลับมา ไม่มีหน้าเดียวที่จะสามารถบรรยายสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดให้จบสิ้นได้ มีการศึกษาอีกมากมายรออยู่ที่นี้ การศึกษาเรื่องความเมตตาอยู่ที่นี่ การศึกษาเรื่องปัญญาอยู่ที่นี่ การศึกษาเรื่องความรู้อยู่ที่นี่ การศึกษาเรื่องความอดทนอยู่ที่นี่ การศึกษาเรื่องความเป็นอย่างพระเจ้าอยู่ที่นี่ กำลังจะมีการศึกษาเพิ่มเติมอีก อ่านการศึกษาเหล่านี้ตามลำดับใดก็ได้ที่คุณต้องการ ตรวจสอบแหล่งที่มาของเราไปพร้อมกัน ทุกข้อพระคัมภีร์ในการศึกษาเหล่านี้ถูกพิมพ์ไว้อย่างครบถ้วนโดยตั้งใจ คุณไม่จำเป็นต้องเชื่อคำพูดของเราเลยแม้แต่น้อย คุณสามารถชั่งน้ำหนักทุกข้อพระคัมภีร์ด้วยตัวคุณเองได้

คำเชิญอีกหนึ่งข้อตามมาหลังจากข้อนี้ เราจะไม่แสวงหาเป็นว่าคำเชิญนั้นถูกซ่อนไว้ คำเชิญนั้นคือบทเรียนเรื่องสิ่งทีบุคคลหนึ่งต้องทำเพื่อจะได้รับความรอด จงอ่านบทเรียนนั้นเดี๋ยวนี้หากท่านต้องการอ่านเดี๋ยวนี้ จงอ่านสิ่งอื่นก่อนหากท่านอยากอ่านสิ่งอื่นก่อน ไม่มีใครนับอยู่ ประตูกำลังเปิดอยู่ไม่ว่าจะเลือกทางใด เปาโลได้กล่าวถ้อยคำข้างล่างนี้ในเมืองหนึ่งที่ได้เต็มไปด้วยแทนบูชาแก่พระต่าง ๆ ที่มิใช่พระเจ้าของท่านเอง เปาโลกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แก่ผู้คนที่มิได้ทูลขอให้เปาโลมายังเมืองนั้น

กิจการของอัครทูต 17:26 พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ทุกชาติสืบสายโลหิตอันเดียวกันให้อยู่ทั่วพื้นพิภพโลก และได้ทรงกำหนดเวลาและเขตแดนให้เขาอยู่ (27) เพื่อเขาจะได้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า และหากเขาจะคลำหาก็จะได้พบพระองค์ ด้วยพระองค์มิทรงอยู่ห่างไกลจากเราทุกคนเลย

ทรงสร้างมนุษย์ทุกชาติจากเลือดเนื้อเดียวกัน → เพื่อให้เขาแสวงหาพระเจ้า และพบพระองค์ + พระองค์ไม่ทรงอยู่ห่างไกลจากเราทุกคนเลย

คำสำคัญภาษาฮีบรู

“**ทูตสวรรค์ / ผู้สื่อสาร**” — **H4397 malak** — ผู้ถูกส่งไป; ผู้สื่อสาร; ทูตสวรรค์

คำนี้ระบุถึงภารกิจ ไม่ใช่ธรรมชาติ คำนี้ใช้กับมนุษย์ คำนี้ใช้กับผู้เผยพระวจนะ คำนี้ใช้กับกายวิญญานแห่งสวรรค์ คำนี้เพียงลำพังไม่เคยบอกท่านว่าผู้ที่ถูกส่งนั้นเป็นอะไร คำนี้เพียงลำพังบอกท่านเพียงว่าบุคคลนั้นถูกส่งไป ข้อความพระคัมภีร์โดยรอบต้องบอกส่วนที่เหลือแก่ท่าน ข้อความพระคัมภีร์โดยรอบบอกส่วนที่เหลือแก่ท่านจริงในเรื่องราวเหล่านี้

“**พระเจ้า**” — **H430 elohim** — พระเจ้า; พระทั้งหลาย; พระเจ้าเที่ยงแท้

เอลอฮิม เป็นรูปพหูพจน์ เอลอฮิม ถูกใช้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าสำหรับพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว ควบคู่กับกริยาเอกพจน์ คำนี้เองกับบรรจุความบริบูรณ์ที่การศึกษาที่กำลังพิจารณาอยู่

“**พระเยโฮวาห์**” — **H3068 Yehovah** — พระนามแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า ซึ่งเขียนไว้ในพระคัมภีร์ฉบับ KJV ว่า LORD ด้วยตัวพิมพ์ใหญ่

ไม่ว่าคำว่า LORD จะปรากฏเป็นตัวพิมพ์ใหญ่ที่ใดในพันธสัญญาเดิม เยโฮวาห์คือพระนามภาษาฮีบรูที่อยู่เบื้องหลังคำภาษาอังกฤษว่า LORD

“**องค์พระผู้เป็นเจ้า**” — **H113 adown** — เจ้านาย; นาย; เจ้าของ; ผู้ครอบครอง

ในสดุดี 110:1 รูปคำ อาโดน อ่านว่า “องค์เจ้านายของข้าพเจ้า” อาโดน เป็นคำภาษาฮีบรูที่แตกต่างจาก เยโฮวาห์ ผู้เป็นพระเยโฮวาห์ที่กำลังตรัสกับองค์เจ้านายของดาวิดในข้อนี้

“**หนึ่ง**” — **H259 echad** — หนึ่ง; เป็นหนึ่งเดียว; แรก

เอคาดเป็นคำที่ใช้ใน “พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทรงเป็นพระเยโฮวาห์องค์เดียว” เอคาดเป็นคำเดียวกันที่ใช้เรียกเวลาเย็นและเวลาเช้าว่าเป็นวันเดียวกัน เอคาดเป็นคำเดียวกันที่ใช้เมื่อชายและภรรยาของเขากลายเป็นเนื้อเดียวกัน

- “บุตรองค์เดียว” — **H3173 yachiyd** — คนเดียว; คนเดียวเท่านั้น; โดดเดี่ยว; ที่รัก
ปฐมกาล 22 เรียกอิสอัคว่า "บุตรชายคนเดียวของเจ้า" ถึงสามครั้งแยกกัน คำว่ายาคิด (Yachiyd) หมายถึงหนึ่งเดียวและไม่มีใครเหมือน
- “ไม้ / ต้นไม้” — **H6086 ets** — ต้นไม้; ไม้; ไม้ซุง; แผ่นไม้; ไม้ท่อน
เอทซ์ เป็นคำภาษาฮีบรูคำหนึ่งที่ครอบคลุมทั้งต้นไม้ที่มีชีวิตและไม่ที่ถูกต้องแล้ว เอทซ์ เป็นคำที่ใช้เรียกไม้ที่อับราฮัมวางไว้บนอิสอัค
- “มหัศจรรย์” — **H6382 pele** — สิ่งมหัศจรรย์ สิ่งอัศจรรย์ สิ่งที่เกิดความเข้าใจ
เปเลเป็นชื่อแรกที่ประทานแก่พระกุมารในอิสยาห์ 9:6
- “ลึกลับ / ประหลาด” — **H6383 piliy** — อัศจรรย์; อัศจรรย์เกินกว่าจะหยั่งรู้
ปิลี (Piliy) เป็นคำที่พูดของพระเยโฮวาห์ใช้บอกมาโนอาห์เพื่ออธิบายชื่อของตนเอง ปิลีมาจากรากศัพท์เดียวกันกับชื่อ เปเล (pele) ในอิสยาห์ 9:6
- “หญิงพรหมจารี” — **H5959 almah** — หญิงสาวที่ยังไม่ได้แต่งงาน; หญิงพรหมจารี; สาวพรหมจารี
อัลมาห์เป็นคำที่ใช้ในอิสยาห์ 7:14
- “อิมมานูเอล” — **H6005 Immanuwel** — พระเจ้าทรงสถิตกับเรา
อิมมานูเอลเป็นชื่อที่เป็นประโยชน์สมบูรณ์ในตัวเอง มีทวิได้แปลความหมายของชื่อนี้ให้แก่ผู้อ่าน
- “เจ้านาย / เจ้าชาย” — **H8269 sar** — บุคคลที่เป็นหัวหน้า; หัวหน้า; นายทหาร; เจ้านาย; ผู้ปกครอง
ซาร์ เป็นตำแหน่งที่ชายผู้ติดตามเปล่าอ้างไว้ในนอกเมืองเยรีโค
- “เราเป็น” — **H1961 hayah** — เป็น; ดำรงอยู่; กลายเป็น
ฮายาห์เป็นคำรากศัพท์ที่อยู่ภายใต้ "เราเป็นผู้ที่เราเป็น" ที่พุ่มไม้ที่ลุกไหม้

คำสำคัญภาษากรีก

- “พระวาหะ” — **G3056 logos** — คำ; คำกล่าว; สิ่งที่ถูกกล่าว; การแสดงออกทางความคิด
ยอห์นไม่ได้เริ่มพระกิตติคุณยอห์นด้วยการประสูติ ยอห์นเริ่มพระกิตติคุณยอห์นก่อนเริ่มแรก
- “ประทับอยู่” — **G4637 skenoo** — การตั้งเต็นท์; การตั้งค่าย; การอาศัยอยู่ในเต็นท์
"พระวาหะทรงเกิดเป็นเนื้อหนัง และทรงอยู่ท่ามกลางเรา" ข้อนี้บรรยายถึงพระเจ้าที่ทรงดำรงอยู่ในร่างกายมนุษย์เหมือนกับคนที่อาศัยอยู่ในเต็นท์
- “ผู้เดียวที่ทรงบังเกิด” — **G3439 monogenes** — บุตรองค์เดียวที่บังเกิด มีหนึ่งเดียว เป็นหนึ่งเดียวในประเภทของตน
คำว่า โมโนเจเนส ใช้กับพระบุตร คำว่า โมโนเจเนส ใช้กับอิสอัคในฮีบรู 11:17
- “ประกาศ” — **G1834 exegeomai** — นำออกไป; พาออกไป; บอกเล่าอย่างละเอียด; ทำให้เป็นที่รู้จัก
ไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้า พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดได้ทรงนำพระเจ้าออกมาให้ปรากฏเพื่อให้เห็นได้
- “คืนดี” — **G2644 katallasso** — เปลี่ยนจากความเป็นศัตรูให้กลายเป็นมิตรภาพ นำกลับเข้ามาสู่ความชอบพระทัย
คำว่า Katallasso บ่งบอกเหตุผลทั้งหมดของกางเขนไว้ในคำเดียว
- “การคืนดี” — **G2643 katallage** — การฟื้นฟูความโปรดปราน การนำสองฝ่ายที่แยกจากกันกลับมารวมกัน
คาทาลลาเกมาจากรากศัพท์เดียวกันกับคาทาลัสโซซังตัน คาทาลัสโซซังหมายถึงการกระทำแห่งการคืนดี (การฟื้นฟูมิตรภาพระหว่างสองฝ่ายที่แยกจากกัน) คาทาลลาเกหมายถึงผลลัพธ์ของการคืนดีนั้น
- “การอภัยโทษ” — **G859 aphesis** — การส่งไป; การปลดปล่อย; การปล่อยวาง; การให้อภัย
ถ้าไม่มีการลบล้างก็ไม่มี การลบล้างบาป
- “ปริศนา” — **G3466 musterion** — ความลับ; สิ่งที่เคยถูกซ่อนไว้และบัดนี้ถูกเปิดเผย
ในพระคัมภีร์ ความลึกลับไม่เคยเป็นปริศนาที่ต้องไข ความลึกลับในพระคัมภีร์คือความลับที่พระเจ้าทรงตัดสินพระทัยที่จะเปิดเผย
- “การแก้แค้น” — **G1557 ekdikesis** — สิ่งที่เกิดขึ้นจากความยุติธรรม; การแก้ไขความผิดให้ถูกต้องอย่างสมบูรณ์
เอ็คดีเคซิส (Ekdikesis) เป็นคำที่ใช้ใน 2 เธสะโลนิกา 1:8 เอ็คดีเคซิสไม่ได้หมายถึงความโกรธที่ไม่มีการควบคุม เอ็คดีเคซิสหมายถึงความยุติธรรมที่ดำเนินการอย่างครบถ้วน
- “บุตรหัวปี” — **G4416 prototokos** — บุตรหัวปี; ผู้ที่เกิดก่อน
พระบิดาตรัสว่า "ให้บรรดาทูตสวรรค์ของพระเจ้านับการพระองค์" เกี่ยวกับพระบุตร

SOURCES & CREDITS

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).